

APRIL 1971

the NEDERLANDSE EDITIE
PLAIN TRUTH
a magazine of understanding

de

ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

CHINA —

„een papieren draak?“

Dit schrijven ONZE LEZERS

Zuiver begrip

„Dit is hèt blad. Het blad waarnaar ik lang heb uitgezien en dat mij nu eindelijk bereikt heeft. Een blad dat, zoals er naar waarheid boven staat, een tijdschrift voor een zuiver begrip is. Een blad dat ieder zou moeten lezen, omdat het antwoord geeft op de zovele waarom's in deze wereld.”

J. P. V., Middelharnis

„De eerste maal dat ik uw tijdschrift onder ogen kreeg, was ik als vrijzinnige uiterst verbaasd, ja zelfs een beetje geprikkeld, en vroeg me af hoe het ten ene male mogelijk was uw stellingen te kunnen geloven. Het eerste exemplaar wou ik halfgelezen wegwerpen, maar in een van mijn zwaarmoedige buien nam ik het nog eens ter hand, en sommige passages troffen me, en schenen me zelfs een beetje moed en troost te geven, iets als hoop zelfs, op ik weet niet wat. Dit is de enige reden waarom ik *De ECHTE WAARHEID* nog niet afbesteld heb, want met uw stellingen over de Bijbel en de evolutieleer kan ik het onmogelijk eens zijn. Maar als ik zwaarmoedig ben, en met angst aan de toekomst van mijn kind in deze dolle wereld denk, dan schenkt uw tijdschrift me toch troost en weer een beetje moed voor onze samenleving. Ik dank u hiervoor oprecht en zou uw blad graag verder ontvangen, zelfs niet meer willen missen.”

E. de K., Nijlen (Ant.)

„Uw blad is opbouwend en omdat het zo levendig is geschreven, helemaal niet saai zoals sommige 'soortgenoten'. Ik heb nu nog maar tweemaal uw blad ontvangen, en erger me dat ik me niet veel eerder op het blad geabonneerd heb.”

E. P., Warmenhuizen

„Ik vind de kijk op het leven en wereldgebeuren zeer opbouwend, en wat ik erg prettig vind, is dit, uw grondslag is niet in het bewijzen dat anderen het zo verkeerd doen of zien, wat men helaas zo dikwijls moet horen.”

Mej. M. v. d. L., Amsterdam

Bewezen, maar toch . . .

„Alhoewel ik *De ECHTE WAARHEID* nu al meer dan een jaar lees, geloof ik nog steeds niet in God, ook al heeft u het bewezen in uw blad. Volgens mij moet je eerst genade van God krijgen, voor je daar in kan geloven. De dingen die jullie schrijven zijn allemaal hoogst interessant, maar daardoor ga ik nog niks voor God voelen.”

Heleen R., Dordrecht

Biafra

„Bij het uitbreken van de oorlog werd mijn kant [Ibo] geblokkeerd. Zesendertig maanden ben ik in duisternis geweest zonder uw tijdschrift en ik ben er bijzonder op gebrand het zo spoedig mogelijk weer te krijgen. Daarom heb ik het eerste geld wat ik heb verdiend sinds ik uit de jungle ben teruggekeerd, aan een postzegel voor deze brief besteed. Nu de oorlog over is, is de blokade opgeheven. Ik dank God dat ik weer van u kan horen.”

Daniel C. U., Nigeria

• *Deze man — en vele anderen — hebben een voorproefje gehad van de tijd waarover Amos 8:11 spreekt.*

Evolutie

„Als aanhanger van de evolutietheorie volg ik met grote belangstelling de artikelenreeks van gapingen in die theorie. Indien ik mezelf een oprecht oordeel hierover wil vormen zal ik me genoodzaakt zien deze van beide zijden te bekijken.”

H. V., Echt

Jeugd

„Allereerst moet ik u bedanken voor uw eerlijk blad, *De ECHTE WAARHEID*, dat mijn vrienden en ik met genoegen hebben gelezen. Veel van mijn vrienden, we leven op een internaat, weten niet hoe ze later de maatschappij in moeten. In het nummer dat we al hebben gelezen stond een artikel over de jeugd. Wij vonden dit zeer 'vormend', zodat we hier verscheidene avonden over hebben gepraat.”

Cor B., Borculo

de ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

April 1971

4e jaargang

No. 4

Wordt maandelijks uitgegeven in Pasadena (Californië), Radlett (Engeland) en North Sydney (Australië) door Ambassador College. Franse, Nederlandse en Duitse edities worden uitgegeven in Radlett, Engeland; Spaanse editie in Big Sandy, Texas. © 1971 Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden.

HOOFDREDACTEUR

HERBERT W. ARMSTRONG

ADJ. HOOFDREDACTEUR

GARNER TED ARMSTRONG

CHEF-REDACTEUREN

Dr. Herman L. Hoeh

Roderick C. Meredith

REDACTEUR VORMGEVING

Arthur A. Ferdig

Kernredactie

William Dankenbring Gene H. Hogberg

Vern L. Farrow Paul W. Kroll

David Jon Hill Eugene M. Walter

Regionale Redacteuren: Engeland: Raymond F. McNair; Australië: C. Wayne Cole; Zuid Afrika: Robert Fahey; Duitsland: Frank Schnee; Zwitserland: Colin Wilkins; Filipijnen: Arthur Docken; Zuid-Amerika: Enrique Ruiz.

Redactiestaf: Gary L. Alexander, Dibar K. Apartian, Robert C. Boraker, Charles V. Dorothy, Jack R. Elliott, Gunar Freibergs, Robert E. Gentet, Ernest L. Martin, Gerhard O. Marx, L. Leroy Neff, Richard F. Plache, Richard H. Sedliacik, Lynn E. Torrance, Basil Wolverton, Clint C. Zimmerman.

Ontwerp en uitleg: Terry Warren, John Susco, Ron Taylor.

Documentatie: Dexter H. Faulkner, Donald D. Schroeder, Karl Karlov, Paul O. Knedel, Clifford Marcussen, David Price, Rodney A. Repp, W. R. Whikehart.

Fotografie: Norman A. Smith, Joseph Clayton, Lyle Christopherson, Frank Clarke, David Conn, Jerry J. Gentry, Ian Henderson, John G. Kilburn, Salam I. Maidani.

Grafische verzorging: Donald R. Faast, Thomas Haworth, Dick Jordan, Connie Johnson, Roy Lepska, Ronald Lepska, Herbert A. Viera, Jr., Robb Woods, Monte Wolverton.

Administrateur

Albert J. Portune

— Nederlandse Editie —

HOOFDREDACTEUR

Dick Gagel

Redactiestaf: Matthieu Janssen, Jan Ursem, Jo van der Wende, Han Wilms.

Vertalers: Roger Franck, A. Nieberg, J. Ursem. *Secretares:* Charlotte Cordell, Iepke Klarenberg, Gerda Zonneveld.

UW ABONNEMENT is reeds door anderen betaald. Exemplaren voor massaverspreiding worden niet ter beschikking gesteld. Niet in de handel verkrijgbaar.

Abonnees in Europa, Afrika of Azië gelieven hun correspondentie te richten aan: Ambassador College, Postbus 496, Arnhem, Nederland. Indien elders woonachtig: Ambassador College, Dutch Department, P. O. Box 1030, Pasadena, California 91109, U.S.A.

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging graag zo spoedig mogelijk, met vermelding van zowel *oud* als *nieuw* adres.

Persoonlijk

van Herbert W. Armstrong

Ontmoeting met President Giri van India

New Delhi

DIT IS DE eerste maal dat ik het op één na meest bevolkte land ter wereld bezoek. Drie keer had ik reeds tijdens reizen rond de wereld over India gevlogen met een kort oponthoud hier in New Delhi, in Calcutta en in Bombay voor het innemen van brandstof. Behalve de luchthavens had ik toen maar weinig van India zelf gezien.

Ik ben zojuist van een tochtje door New Delhi, en het uiterst dichtbevolkte centrum van Oud-Delhi, in ons hotel teruggekeerd. Ik wil enkele van mijn indrukken met onze lezers delen, terwijl ze nog vers in mijn geheugen liggen.

De conglomeratie Delhi — de oude stad en New Delhi grenzen aan elkaar — is een stad van extremere contrasten dan enig andere stad in Amerika of Europa die ik ken. U hebt natuurlijk horen spreken over de grote bevolkingstoename in India. Er is ook heel veel geschreven over onderwerpen zoals diepe armoede, analfabetisme en ellende daar. Misschien vergeten we dat hier in de westerse wereld daar ook teveel van is. Er is evenwel veel te weinig geschreven over de snelle vooruitgang die in de modernisering van dit land gemaakt is, alsmede over India's bijdrage tot de kunsten, wetenschappen, onderwijs en cultuur.

Ook India heeft zijn hoogontwikkelde, culturele en welvarende gebieden.

Tijdens de eerste dag van ons verblijf hier was ik te gast voor een lunch in de woning van Dr. Nagendra Singh, Secretaris van de president van India. Ik zal u eerst wat vertellen over dit in vele opzichten bijzonder prettige bezoek dat drie uur duurde.

Met mij waren de heer Stanley Rader, onze adviseur en raadsman, en de heer Osamu Gotoh, hoofd van de Japanse afdeling op onze campus te Pasadena.

We hadden onze reis om de wereld,

in ons eigen executive-straalvliegtuig, onderbroken voor een kort verblijf in India. Er waren regelingen getroffen voor ontmoetingen met een aantal presidenten, eerste ministers en gouverneurs-generaal. Onze eerste ontmoeting zou zijn met de president van India, Zijne Excellentie V. V. Giri. De president bevond zich echter op dat ogenblik in de ambtswoning van de gouverneur te Bangalore, diep in het zuiden van India. Dr. Singh had maatregelen getroffen zodat we de volgende zondagmorgen, *en route* naar Singapore, naar Bangalore konden vliegen.

De woning van Dr. Singh hier in New Delhi is een ambtswoning van het rijk. Aan de ingang werden we ontvangen door een livreibediende, die ons naar een grote woonkamer leidde waar we door Dr. Singh met een glimlach en een krachtige, warme handdruk verwelkomd werden. Hij is innemend en joviaal. Men merkt direct dat hij een man van een buitengewoon intellect is, met een opmerkelijke, sympathieke, krachtige en warme persoonlijkheid.

Had u ook gedacht, afgaande op onjuiste beschrijvingen van India, dat de meeste Indiërs analfabeet waren? India kent vandaag kosteloos en verplicht onderwijs tot de leeftijd van 14 jaar. Er zijn nu 62 universiteiten, 1946 hogescholen en 27 instituten voor wetenschappelijk onderzoek. De voornaamste talen zijn Hindi en Engels, naast twaalf andere belangrijke talen.

Dr. Singh heeft zes of zeven doctoraten, afgezien van enkele andere diploma's. Hij is een wereldfiguur in het streven naar vrede door internationaal recht, waar hij een autoriteit in is.

Om één uur 's middags kwamen wij bij zijn woning aan. Eerst toonde hij ons de uitgestrekte en uitzonderlijk fraai aangelegde tuinen rond zijn woning. Vervolgens vergezelde hij ons naar een grote eet-woonkamer. Daar

In dit nummer

Dit schrijven onze lezers
— Binnenzijde voorpagina

Persoonlijk 1

CHINA —
„een papieren draak“? ... 3

De sigaret —
synoniem met de dood? ... 7

Carnival, vasten, Pasen,
hazen en eieren —
waar gaat dat over? 11

Foto: China Photo Service

ONZE OMSLAGFOTO

Bestaat er een „geel gevaar“? In hoeverre heeft het communisme de Chinese volksaard veranderd? Staan de Chinezen klaar, de gedachten van voorzitter Mao te vuur en te zwaard in Zuidoost-Azië te verspreiden, of weerhouden schier onoverkomelijke problemen hun ervan, hun agressieve politieke en militaire ambities in daden om te zetten? Zie ons omslagartikel op pagina 3.

werden we eerst voorgesteld aan zijn echtgenote, een knappe, charmante vrouw, en vervolgens aan Zijne Hoogheid de Maharadja van Tripura, en diens vrouw, de Maharani, eveneens knap, jong en charmant. De vrouwen droegen sari's.

Al spoedig ontspoon zich een levendig en interessant gesprek dat nagenoeg drie uur duurde. Hare Hoogheid, de Maharani, vroeg me waarom over het algemeen de hele wereld toch zo'n hekel aan Amerika had niettegenstaande het feit dat het aan andere landen overvloediger hulp verstrekt heeft dan enig ander land ter wereld.

Elke Amerikaan zou zich dit af moeten vragen. Ik ben er zeker van dat het probleem gedeeltelijk te wijten is aan communistische propaganda gericht tegen de Verenigde Staten. Misschien ligt het antwoord ook gedeeltelijk opgesloten in afgunst op de Amerikaanse welvaart en hoge levensstandaard. Maar ik ben er ook van overtuigd dat het gedeeltelijk toe te schrijven is aan Amerikaanse toeristen die voor de eerste maal in hun leven naar het buitenland gaan.

Ik heb vaak velen van mijn Amerikaanse landgenoten gezien die zich opeens voor het eerst een reis naar het buitenland konden veroorloven en zich op een afstotende en beledigende manier gedroegen. Zij deden alsof de mensen van alle andere landen minderwaardig zijn, en zichzelf meerderwaardig. Zij vergeten dat zij in feite onofficiële vertegenwoordigers van hun land zijn, en dat zij zouden moeten proberen zich zodanig te gedragen dat buitenlanders ons graag mogen in plaats van ons te haten.

Een bijzonder prettige lunch

Nadat we wat gepraat hadden, begonnen bedienden in kleurige livrés op te dienen. Voordat we aan tafel gingen werd een heerlijke gerstesoepp opgediend en vervolgens, aan tafel, een typisch Indiase lunch met een ietwat dominerende kerriesmaak waar ik een grote liefhebber van ben.

Kort daarna voegde zich nog een Maharadja — van Nepal — bij ons aan tafel.

Aan tafel zat ik, als eregast, rechts van Mevrouw Singh, die aan het hoofd van de tafel zat. Aan het andere uit-

einde van de tafel zat de enige andere dame, de Maharani, met de heer Rader aan haar rechterhand, en Dr. Singh aan haar linker. Tussen Dr. Singh en mijzelf zat de Maharadja van Tripura. Recht tegenover hem zat de heer Gotoh en rechts van de heer Gotoh en tegenover mij en links van mevrouw Singh zat de andere Maharadja. Vóór de lunch had ik naast de knappe jonge Maharani op een canapé gezeten, en had ik kunnen vaststellen dat zij een talentvolle en begaafde gesprekspartner was. Tijdens de lunch besprak de heer Rader vele onderwerpen met haar, waaronder rechten en onderwijs. Zij en haar echtgenoot, de Maharadja, nodigden ons uit hen tijdens ons volgend bezoek aan India in Tripura te komen bezoeken. Zij zijn terecht trots op hun klein land, en we zouden hen graag een bezoek brengen.

We werden ook door de andere Maharadja uitgenodigd hem in Nepal te komen bezoeken.

Tocht door New Delhi

Terug nu naar onze autorit door New Delhi en de Oude Stad, waar ik juist van teruggekeerd ben. New Delhi, de hoofdstad, is buitengewoon mooi aangelegd met vele uitgestrekte parken. Het is een moderne, goed ontworpen stad, met vele riante villa's. Overal ziet men prachtige bomen, struiken en bloemen. Het vormt een schrille tegenstelling met de hopeloze samenpakking in het stadscentrum van Oud Delhi — men heeft hier een gevoel van ruimte, charme en schoonheid.

We verbleven in het tamelijk nieuwe Intercontinental Hotel, één der betere hotels van de onlangs opgerichte Intercontinental Hotel-groep. Ik denk dat het de moeite waard is te vermelden dat niet alleen in het hotel, maar overal waar we in India kwamen, een zeldzame en ongewone atmosfeer van vriendelijkheid heerste. Dit was ook in dit hotel met de receptionisten, de cassières, piccolo's, kelners en kamermeisjes het geval.

Dit zijn enkele van de pluspunten in India die ik wou vermelden want teveel van het andere India schijnt door degenen die over dit land geschreven hebben naar de buitenwereld te zijn overgebracht.

Het is helaas maar al te waar dat er

in India massa's analfabete en ondervoede mensen in deerniswekkende en erbarmelijke omstandigheden leven. Maar de regering maakt goede vorderingen met de modernisering van India. Hoewel de overgrote meerderheid van de bevolking boven de tien jaar analfabeet is, is dit niet langer het geval met de jongere kinderen. Zoals reeds eerder gezegd bestaat er nu verplicht, gratis onderwijs tot de leeftijd van 14 jaar.

Laat ik u een voorbeeld geven van het grote aantal ontwikkelde mensen in India. In 1968 begonnen we in de Engelstalige Indiase editie van de *Reader's Digest* advertenties van 2 pagina's te plaatsen. Toen hadden we zelf geen besef van het grote aantal ontwikkelde mensen in India. We adverteerden *The PLAIN TRUTH* door een gratis proefabonnement van 3 maanden aan te bieden, en tevens een gratis boekje over hippies. Tussen twee haakjes, ik heb in India maar heel weinig hippies gezien en de meesten die ik wél zag kwamen uit het buitenland. We waren werkelijk overrompeld door de enorme vloed van reacties die op de advertenties binnenkwamen. De eerste twee advertenties brachten ons 20 000 nieuwe abonnees aan.

Ik zag meer dan mij lief was van de achterlijke condities die voornamelijk in sommige van de grotere steden heersen, toen we door het overbevolkte centrum van Oud Delhi reden. De straten krioelden van de mensen — de meesten waren te voet, sommigen per fiets, anderen reden op een soort betja, en temidden van de menigte in een drukke straat zag ik een wagen die door een enorm grote os voortgetrokken werd.

Hier waren de opeengehoopte massa's analfabeten. Ik kon maar aan één ding denken — aan ellendige, ondervoede schapen die in verwarring ronddoelden zonder een herder om hen te leiden. Modernisering was hier nog niet doorgedrongen. Daar is tijd voor nodig. Rome is niet op één dag gebouwd. Maar ik heb wel gezien, zoals ik reeds onderstreept heb, dat er werkelijke vooruitgang geboekt wordt.

In New Delhi vroeg ik onze chauffeur het een en ander over het Hindoeïsme. Ik vroeg hem waarom er zoveel

(Vervolgd op pagina 15)

CHINA

„EEN PAPIEREN DRAAK?“

Communistisch China wordt reeds lang door velen als het grootste gevaar in Zuidoost-Azië beschouwd. China wordt voorgesteld alsof het op de loer ligt dit gedeelte van de aardbol te verslinden zodra de Westerse machten zich uit Vietnam terugtrekken. Hoe ernstig is die bedreiging eigenlijk?

door Arthur Docken

Manila

EEN VIJFDE der wereldbevolking bestaat uit Chinezen! Naar schatting wonen er 750 miljoen mensen binnen de grenzen van communistisch China.

Rood China, *potentieel* gesproken één der machtigste volken ter wereld — uit het oogpunt van bevolking tenminste — is vandaag de dag een zieke natie.

Hoe ziek is deze oude natie eigenlijk?

En hoe gevaarlijk is zij? Is China — of welke andere natie dan ook — machtig en invloedrijk genoeg om de leider van Zuidoost-Azië te kunnen zijn?

Overweeg de volgende feiten eens.

Zijn Chinezen agressief?

De Westerse mens maakt zich van de doorsnee Chinees in Rood China een voorstelling als zijnde een boer in een

gewatteerd jasje die stoïcijns in zijn rijstveld voortploetert. Velen zien hem als geduldig wachtend op de oproep, een bloedige en fanatieke oorlog te voeren en heel Azië te veroveren.

De meeste China-kenners wijzen erop dat de natie *zelden of nooit een aanvalsoorlog gevoerd heeft*. China heeft haar offensieve oorlogvoering beperkt tot die gebieden die zij binnen haar invloeds-

Foto: Wide World

sfeer acht te liggen. Historisch gezien valt het grootste deel van Zuidoost-Azië NIET onder deze sfeer. De agressieve aard van China's vijandelijkheden in Korea, Tibet, Vietnam, haar interesse in Sin-Tjiang en Mongolië, wordt verdedigd op grond van het feit dat deze naties en gebieden noodzakelijke bufferzones tussen China en de buitenwereld vormen.

Oorlog door „agressors” tegen deze bufferstaten gevoerd, houdt volgens de Chinezen voldoende rechtvaardiging in om zich in die oorlog te mengen. China beschouwt Korea op dezelfde manier als de Verenigde Staten Cuba, of zoals Groot-Brittannië Ierland zou beschouwen. Welke vijand ook die één van deze kleine buurlanden als basis voor zijn operaties dreigt te gebruiken, bedreigt de veiligheid van deze grootmachten.

De Chinese gemeenschappen in het buitenland

Hoewel de Chinezen geen agressieve militairen zijn, hebben zij wel bewezen agressieve zakenlieden te zijn. Dit beangstigt de Zuidoost-Aziaten vaak. Wanneer Chinezen naar andere landen migreren, dan vestigen zij zich daar permanent en slaan aan het werk, en worden dikwijls *vooraanstaande zakenlieden* in hun gemeenschap. Er zijn tegenwoordig miljoenen overzeese Chinezen die over het algemeen een vredelievend en produktief leven leiden. Zij worden door allen die hen werkelijk kennen, bewonderd en gerespecteerd. Hun hechte gemeenschappen kunnen onder de schoonste en veiligste buurten in iedere stad gerekend worden.

Wanneer het hun in hun geadopteerde land lastig gemaakt wordt, dan tonen zij vaak slechts passief verzet. Een Chinese zakenman vertelde mij eens over de ergernissen die hem zowel door ambtenaren als door individuen aangedaan werden. „Als ze je slaan,” legde hij uit, „keer je dan om en loop hard weg. Niet als een lafaard, maar als een wijs man die weet dat hij een vreemdeling in het land is. Je kunt er niets aan veranderen, zelfs al sla je terug. Laat het vechten dus maar achterwege.”

De Chinezen schijnen standvastiger te zijn, en dit probleem, wanneer het

zich voordoet, beter aan te kunnen dan de meeste mensen. Zij hebben geleerd kalm te blijven — dat moesten ze wel. Dit geduld dat de Chinezen eigen is, is spreekwoordelijk.

Een voorbeeld. Tijdens de verschrikkelijke rellen die op 17 mei 1969 Maleisië in opschudding brachten, kreeg de bevolking begrijpelijkerwijs de angst te pakken voor het potentiële gevaar der grote interne gemeenschap van vreemdelingen. Velen vielen de Chinezen en Indiërs met grote woede aan. Duizenden Indiërs vluchtten het land uit. De Chinezen bleven voor het grootste deel geduldig wachten tot de orde weer hersteld was.

Vanzelfsprekend voelen veel mensen in Zuidoost-Azië zich enigszins nerveus met zo'n groot aantal Chinezen binnen hun landsgrenzen. „Stel eens dat alle Chinezen besloten in opstand te komen, en zich bij communistisch China aansloten om de kleinere landen te overmeesteren — wat dan?” vragen zij zich af.

Op het ogenblik schijnen weinig Chinezen in Zuidoost-Azië belang te stellen in het omverwerpen van de regering van hun geadopteerd land. Mochten zij naar communistische propaganda-uitzendingen vanuit Rood China luisteren, dan is dat meer uit nieuwsgierigheid en verlangen om nieuws over hun moederland te horen dan om zich door de oproep zich bij de communistische zaak aan te sluiten, te laten beïnvloeden.

Het zou naïef zijn te zeggen dat er geen communistische Chinezen in Zuidoost-Azië zijn. Maar er zijn geen grote horden. Chinezen maken gewoonlijk hun verlangens kenbaar in andere landen te mogen blijven — in Maleisië, Indonesië, de Filipijnen — en daar in rust en vrede te mogen wonen. Per slot van rekening hebben de meesten het daar veel beter dan ze het in China zelf zouden hebben — en dat weten ze heel goed!

Wanneer de communisten inderdaad binnenlands actief worden — tot groot leedwezen van alle betrokkenen — zijn het *niet* altijd Chinese ingezetenen van aangrenzende landen die daar verantwoordelijk voor zijn. Het zijn hoofdzakelijk de *inbeemsen zelf!*

Inwoners van de Filipijnen bevechten Filipijnse communisten. Vietname

zen beoorlogen nog steeds communistische Vietnamezen!

Drie grote problemen

Als de overzeese Chinezen geen probleem vormen, hoe staat het dan met communistisch China zelf? Kan communistisch China over zijn grenzen komen stromen, aangrenzende landen onder de voet lopen en hen louter en alleen door hun overweldigende meerderheid overheersen? Rood China overtreft in bevolking alle kleinere Zuidoost-aziatische landen (India natuurlijk niet inbegrepen), in een verhouding van bijna *drie tegen één!* Inderdaad een beangstigend vooruitzicht mocht China er toe besluiten die landen binnen te vallen.

Op het ogenblik heeft China zelf te veel problemen aan haar hoofd om erover te denken een kostbare en gevaarlijke oorlog te ontketenen. Ondanks een beperkt aantal nucleaire wapens, is haar vermogen een massale militaire expeditie op touw te zetten, nihil.

In het verleden — en nu nog — heeft China drie grote interne problemen gehad die zij niet onder de knie heeft kunnen krijgen: verdeeldheid, armoede, en een zwakke industrie. Door deze interne problemen wordt haar vermogen een aanvalsoorlog te voeren, tegenwoordig nog steeds beperkt.

China — een verdeeld huis

China is al eeuwenlang een losjes samenhangende natie geweest, geregeerd door elkaar bevechtende generaals („war lords”) en rijke landeigenaren. Deze twee elementen deden er veel toe de boeren arm, en zowel lichamelijk als geestelijk geknecht te houden.

Met de industriële revolutie als vader en sociale onrust als moeder, braken er tegen het einde van de 18de eeuw ernstige ongeregelheden uit toen de stagnerende industrie niet kon voorzien in de vraag naar werk afkomstig van een snel groeiende bevolking. Er barstte een sociale en industriële strijd uit.

Ten slotte werd in 1911 de monarchie omvergeworpen en door een republiek vervangen. Klassenstrijd bleef echter overheersen. De kleine communistische partij trok daar het meeste profijt van. De kleine partij bleef maar

doorgroeien, onderwijl steeds meer aanleiding gevend tot verdeeldheid tussen de klassen, totdat zij in 1949 de Nationalistische regering verdreef en een door communisten geleide dictatuur instelde.

De communisten zitten nu in het zadel. Maar dit betekent niet dat er onder Mao Tse-toeng nu overal eenheid en harmonie heerst. Het communisme heeft natuurlijk wel een schijn van saamhorigheid gebracht. Het regeringsstelsel blijft echter fragiel. Afsplitsingen en scheuringen plagen de natie. Boeren en intellectuelen worden nog steeds door grote verschillen gescheiden — militaire en civiele machten wedijveren om macht en gezag.

Het land is enorm — 9,5 miljoen vierkante km groot. Verbindingen en vervoer zijn gelimiteerd. Regionalisme, eigenbelang en politieke verschillen staan vooruitgang in de weg. Als gevolg daarvan ondervinden de communisten moeilijkheden, een sterke centrale regering te vestigen.

Een ander obstakel dat de eenheid in de weg staat, is de eeuwenoude traditie der voorouderverering, waardoor een fanatieke familie-loyaliteit ontstaat. Trouw aan de familie komt in de meeste Oosterse landen op de eerste plaats. De regering op de tweede. Dat is één reden waarom de Chinese communisten het volk met zo veel aandrang verplichten in communes te leven waar het gezinsverband ontbreekt. Het gezin oefent nog steeds veel invloed uit, en de Chinese communisten hebben deze factor nog niet kunnen uitschakelen.

China's armoede

Het tweede grote probleem waar communistisch China zich tegenwoordig tegenover geplaatst ziet, is haar armoede. China is economisch arm. Ondanks grote stappen voorwaarts bezit deze gigantische natie een ongelooflijke lage levensstandaard.

Volgens rapporten is China's inkomen per hoofd der bevolking gedurende de laatste 20 jaar verdubbeld, maar het bedraagt nog steeds slechts f 360 per jaar — lager dan in bijna elk ander arm land van formaat! Kleding is duur en moeilijk te verkrijgen — textiel is vaak gerantsoeneerd.

De communisten hebben de rampza-

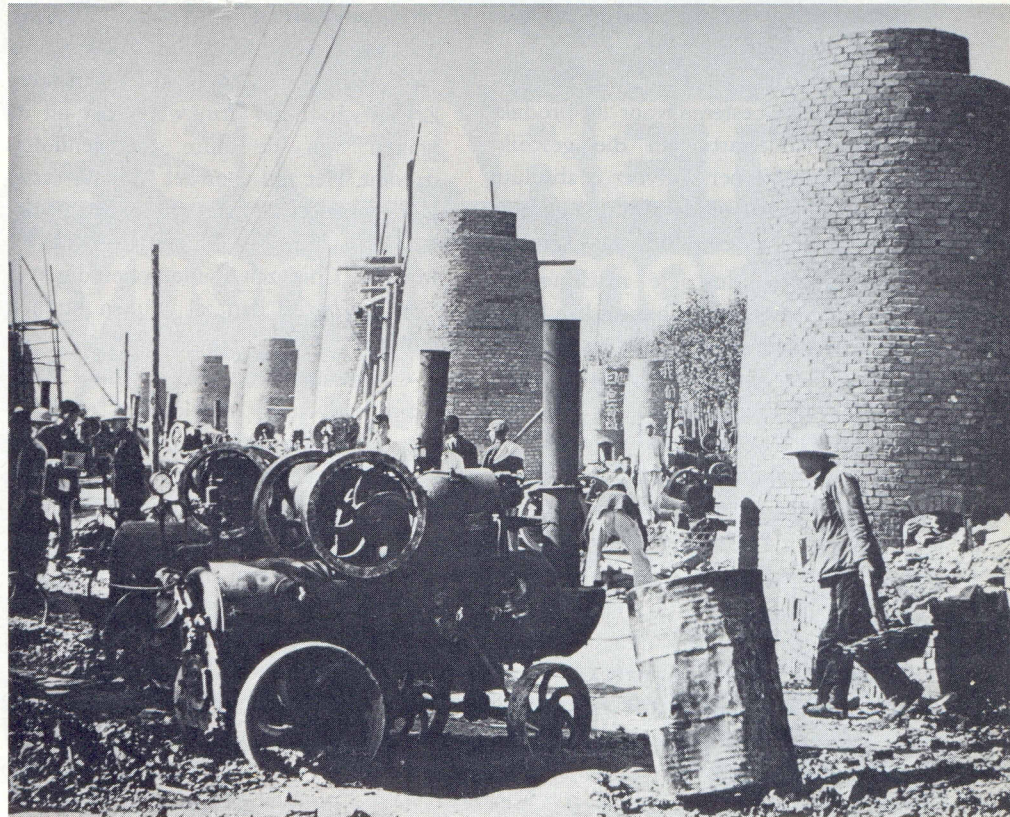

Foto: Bresson-Magnum

Tijdens „de grote sprong voorwaarts“ verzezen overal in China deze ijersmelterijtjes. Het geproduceerde ijzer was evenwel inferieur, en dit programma, evenals de latere Culturele Revolutie, bleek een economische ramp te zijn.

lige hongersnoden verbannen — iets wat de Chinezen eeuwenlang verduurd hebben. In de laatste 20 jaar steeg de voedselproductie met meer dan 75% terwijl de bevolking slechts met ongeveer 40% toenam. Desondanks moet China nog grote hoeveelheden voedsel invoeren — voornamelijk graan uit Canada en Australië. Het grootste probleem met voedsel is misschien wel het feit dat de armen niet in staat zijn, het juiste voedsel voor een evenwichtig dieet te kopen.

Economisch gezien is er dus de eerste jaren nog geen sprake van een totale oorlog. Zelfs al zou China zich op het oorlogspad begeven, dan zou zij niet ver kunnen komen door gebrek aan voorraden en uitrusting.

Industrieel zwak China

Een derde zwakheid is China's gebrek aan modern industrieel vermogen. Dit betekent natuurlijk niet dat China's industrie helemaal geen verbetering laat zien. De staalproductie is toegenomen (in 1968 werd er 12 miljoen ton staal

geproduceerd) en de kolenproductie is in de laatste 20 jaar enorm toegenomen. Een petrochemische industrie is in het ontwikkelingsstadium, en de lichte industrie bloeit, grotendeels dank zij industriële leningen en technische hulp van Japan, de USSR, en van Engeland, Italië en andere Europese landen.

Maar hulp van dien aard is niet voldoende om op dit ogenblik een grote industriële expansie teweeg te brengen. China heeft meer geld voor kapitaalinvesteringen nodig. Maar daar een groot gedeelte van haar buitenlandse deviezen aan voedsel besteed wordt, blijft er voor industriële expansie maar weinig over.

Terwijl de binnenlandse rust twijfelachtig is en de natie voortgaat een bedreiging voor de internationale veiligheid te vormen, aarzelen de meeste landen op grote schaal geld in China's industriële potentiël te steken — vooral dáár waar fabrieken gemakkelijk op oorlogsdoeleinden zouden kunnen worden overgeschakeld! Maar zonder een grote industriële capaciteit aan het thuisfront kan China geen algemene

aanvalsoorlog tegen Zuidoost-Azië ondernemen.

De industrie waarover China beschikt is grotendeels bestemd voor de produktie van handelsartikelen die geschikt zijn voor de uitvoer. Uitvoer is absoluut noodzakelijk ten einde China's geringe buitenlandse deviezensaldi te vergroten.

Auto's en industriële machinerieën van hoge kwaliteit gefabriceerd in Rood China, worden via Hong Kong en Japan verkocht. Zij worden dikwijls doorverkocht als produkten van Japan of Nationalistisch China om te vermijden dat ze als produkten van Rood China gebrandmerkt zullen worden.

Van de in Canada en Australië aangekochte tarwe en andere granen worden door Rood China weer enige hoeveelheden voor harde valuta aan andere communistische landen zoals Cuba verkocht. Inheems verbouwde rijst wordt ook geëxporteerd. Dagelijks worden er tonnen voedsel naar Hong Kong verscheept, en produkten van Rood China vinden in de meeste landen van Zuidoost-Azië gewillige afnemers.

China moet het voor de opbouw van haar eigen economie van de export hebben. De eerste de beste aanvalsoorlog door China ontketend zou een groot deel van haar buitenlandse handel vernietigen — iets wat de communistische leiders catastrofaal zou blijken.

Op het ogenblik kan communistisch China beslist geen oorlog gebruiken.

China's buitenlandse handel

Eén der grootste economische problemen waar China zich tegenover geplaatst ziet, is de geringe omvang van de handel met het buitenland. Terwijl andere landen wél handel drijven met Rood China, weigeren de meeste Westerse landen officieel zaken met haar te doen. China heeft neutrale afzetgebieden voor haar produkten nodig. Voor het merendeel zijn deze afzetgebieden Japan en enkele andere aangrenzende landen.

Als China haar buurlanden zou binnenvallen, zou zij wat zij nog aan toegangen tot de vrije wereld overheeft, verliezen.

Het zou China bijvoorbeeld onmogelijk zijn, Hong Kong te veroveren en met succes het bloeiende bank- en za-

kenwezen van die stad over te nemen. Menselijk gesproken zou Rood China Hong Kong morgen in kunnen nemen. Zij verschaft het drinkwater dat uit de kranen van de dure toeristenhotels stroomt. Het zou voor het Chinese vasteland, wanneer ze maar wilde, een peulschilletje zijn, er binnen te trekken. Maar de Chinezen zouden oneindig veel meer verliezen dan zij zouden kunnen winnen.

Communistisch China zou Hong Kong eenvoudig niet kunnen exploiteren zonder de steun en medewerking van de Westerse landen die vandaag de dag op Hong Kong handel drijven — een steun en medewerking die zij in geval van oorlog zou ontberen. Ja, China heeft een vrij Hong Kong en de vrije landen van Zuidoost-Azië hard nodig voor het handhaven van een groot gedeelte van haar buitenlandse handel.

Het *handelsaspect* is van groter belang dan het militaire. En hierin is het „kleine Japan” de grote reus van de Oriënt — niet China.

Zware machines en automobielen, kennelijk van eerste kwaliteit, worden in beperkte aantallen door China gefabriceerd en langs slinkse omwegen aan buitenlandse naties verkocht. Een zakenman vertelde me dat hij machinerieën in zijn fabriek had die in China gefabriceerd waren — de Chinese tekens stonden nog op de binnenkant van de machine. Maar op de buitenkant stond met grote letters: „Made in Japan.”

Conclusie? China heeft Japanse medewerking nodig om haar produkten te verkopen. De Japanse industrie deelt de lakens uit!

China's toekomst?

Veronderstel eens dat de Westerse mogendheden zich uit Zuidoost-Azië terugtrokken? Zou China de leiding in dit gebied overnemen?

Waarschijnlijk niet! Communistisch China heeft wel ambitieuze veroverings- en leiderschapsplannen, maar evenwel weinig gelegenheid voor het een zowel als het ander.

Zij zou een poging kunnen wagen het bolwerk van Nationalistisch China, Taiwan, in te nemen. Zonder Amerikaanse hulp zou Nationalistisch China haar eiland-vesting niet lang kunnen

verdedigen. En vergis u niet! Het vasteland van China heeft haar zinnen erop gezet, Taiwan, dat thans als een uitdagend symbool van Chinese anti-communistische gevoelens standhoudt, te *veroveren* en te beheersen. En aangezien vele Chinezen Korea als een deel van China beschouwen, en China het rijstoverschot van Vietnam hard nodig heeft, hopen de Chinezen er misschien wel op deze twee landen over te nemen, als zij de kans kregen.

Maar voor een groot gedeelte van Zuidoost-Azië vormt Rood China amper of geen onmiddellijke bedreiging, en heeft dat ook weinig of niets aan te bieden. Rood China heeft te veel problemen aan haar eigen hoofd.

Het machtige Japan

Er is slechts één natie in dat gehele gebied die in staat is het respect van de Aziatische landen af te dwingen. Slechts één Aziatische natie heeft bewezen dat het *leiding* kan geven. Japan!

Opgerezen uit de as van een volkomen nederlaag in de Tweede Wereldoorlog, is Japan tegenwoordig op industrieel gebied één der machtigste naties ter wereld. Japanse produkten zijn in de markten en winkels van alle beschaafde landen, en vooral die van Zuidoost-Azië, te kust en te keur verkrijgbaar.

Maar Japan doet meer dan alleen haar produkten aanbieden. De Japaners *investeren zwaar* in deze landen — landhervorming, exploitatie van oliebronnen, mineralen, hout en landbouwprodukten. Japan verleent zowel technologische en bouwkundige hulp als financiële steun voor wegen- en brugbouw in sommige Aziatische landen. De Japaners — niet de communistische Chinezen — trekken andere landen binnen in een vredige invasie van technici en zakenmensen, die hun militaire invasies van die landen in de Tweede Wereldoorlog evenaart!

Japan, niet Rood China, in de krachtcentrale van Azië.

Uiteindelijk zal Rood China zich voor leiderschap tot Japan moeten wenden. Rood China, het „zieke vijfde deel der mensheid”, heeft hulp nodig. Japan staat klaar, en is bereid die hulp te verlenen zolang Rood China haar op haar beurt van nut is.

China's tijd is nu niet aangebroken. □

DE SIGARET- synoniem met de dood?

Is roken gevaarlijk voor uw gezondheid? Hoe groot is de kans, longkanker of een hartkwaal op te lopen als u rookt? Het wordt tijd dat u de antwoorden leert kennen — zij zouden voor u het verschil tussen leven en DOOD kunnen uitmaken!

door William F. Dankenbring
en Dick Gagel

Foto: Wide World

VEERTIG jaar lang was ik een van die mensen die alles op haren en snaren zetten om aan sigaretten te komen. Resultaat — geen stembanden. Ik kan amper zien, en mijn gehoor is vrijwel verdwenen — dat alles komt voor een man hard aan.”

Dit schreef een man uit Jacksonville, Florida.

Iemand anders schreef: „Ik zit sinds 1964 in een rolstoel vanwege het verlies van mijn rechterbeen vier cm boven mijn knie als het gevolg van een slechte bloedsomloop die is ontstaan omdat ik na mijn pensionering in 1962 zwaar sigaretten begon te roken. Ik rookte al vanaf mijn achtste jaar. De teer en nicotine verstopten mijn bloedvaten en aderen — net zoals roest waterleidingen verstopt — en de gestremde bloedsomloop was de oorzaak van gangreen in mijn voet. Ze moesten bóven m'n knie amputeren — zover was het gangreen al gegaan.”

Deze beschrijvingen van wat mensen persoonlijk meegemaakt hebben onthullen iets van het lijden dat door het roken van sigaretten veroorzaakt wordt! Maar zijn dit louter op zichzelf staande voorvallen? Wat is de waarheid? *Is roken* werkelijk GEVAARLIJK voor de gezondheid?

Het laatste pleidooi van een roker

William Talman, een beroemd televisiespeler, stierf enkele jaren geleden aan longkanker. Zes weken vóór hij overleed maakte hij een bandopname voor een televisiereclameboodschap van één minuut over de gevaren van het roken. Talman had gedurende zijn gehele leven als volwassene drie pakjes sigaretten per dag gerookt.

Talman, de verliezende Officier van Justitie in de *Perry Mason*-televisie-serie zei: „Het kon mij werkelijk niet schelen die schermutselingen in de rechtszaal te

verliezen. Maar op het ogenblik ben ik verwickeld in een gevecht dat ik in geen geval wil verliezen, omdat als ik verlies het betekent dat ik mijn vrouw en die kinderen die u zojuist zag, zal verliezen. Ik heb longkanker.”

In de reclameboodschap tegen het roken bracht Talman naar voren dat toen hij 8 of 9 jaar was, zijn vader hem \$1000 en een gouden horloge had aangeboden als hij tot zijn 21e jaar niet zou roken.

„Ik verloor die zaak vóór ik 12 was,” zei Talman. „Van alle zaken in m'n hele leven die ik verloren heb, van alle weddenschappen die ik verloren heb, van alle kansen die ik gemist heb, heb ik daar nu de meeste spijt van . . .”

Tijdens het opnemen van de reclameboodschap leed Talman zichtbaar pijn en was hij in grote mate onder de invloed van pijnstillende middelen.

Talman zei: „Neem daarom wat roken en verliezen betreft, een raad aan

van iemand die jarenlang beide gedaan heeft. Als u nog nooit gerookt heeft — begin er niet aan. Als u wel rookt — schei er mee uit. Wees geen verliezer.”

Een roker die zijn eigen „In Memoriam” schreef

„Sigaretten betekenden mijn dood,” schreef de bekende Amerikaanse verslaggever Mark Waters zes dagen voordat hij aan longkanker overleed. Hij had 42 jaar lang gerookt, vanaf zijn 14e jaar. „Ik rookte twee pakjes per dag en inhaleerde het grootste deel van de rook,” zei hij.

Waters liet in zijn eigen „In Memoriam” uitkomen dat hij eigenlijk nooit echt plezier aan het roken beleefd had. Zijn mond smaakte altijd als een vogelkooi, en het roken veroorzaakte emphyseem, wat z'n ademhaling bemoeilijkt. Enkele jaren vóór het einde werd hij ziek met een afschuwelijke hoest, werd schor, en kreeg een stekende pijn in zijn linkerlong. „U heeft een longtumor,” vertelde de dokter hem.

Waters beëindigde zijn eigen „In Memoriam” met de woorden: „Of dit verhaal iemand er toe zal brengen met roken op te houden, ik weet het niet. Ik betwijfel het. Geen mens die ik getracht heb te overtuigen, heeft ooit het roken opgegeven — niemand.

„Men denkt altijd: „Het zal iemand anders wel overkomen; mij nooit.”

„Maar als u longkanker krijgt — God sta u bij.”

De laatste woorden die hij schreef, waren:

„Ik heb geen schijn van kans meer.

„Voor mij is het te laat.

„Voor u misschien nog niet.”

Legioenen rokers

Het Amerikaanse Ministerie van Landbouw maakte in 1970 bekend dat in 1969 de gehele wereldbevolking zo'n 3,064 miljard sigaretten in rook had doen opgaan, wat een toename van 3% ten opzichte van 1968 betekende. Dit kwam neer op een gebruik van bijna 800 sigaretten per hoofd van de wereldbevolking!

Het gebruik per hoofd in de welvarende Westeuropese landen ligt uiteraard veel hoger. Het gebruik in 1968 volgens de CBS bedroeg 1453 sigaretten

per hoofd in Nederland, 1646 in België, en 2170 in Engeland.

Het Tijdschriften Onderzoek Nederland '67-rapport toonde aan dat in 1967 van alle mannen van 15 jaar en ouder 64% sigaretten en/of shag rookte, en van de vrouwen van 15 jaar en ouder 42%, wat neerkomt op ca 4,9 miljoen rokers. Cijfers verstrekt door het CBS laten zien dat dat legioen rokers in 1969 zo'n 16,5 miljard sigaretten in rook deed opgaan.

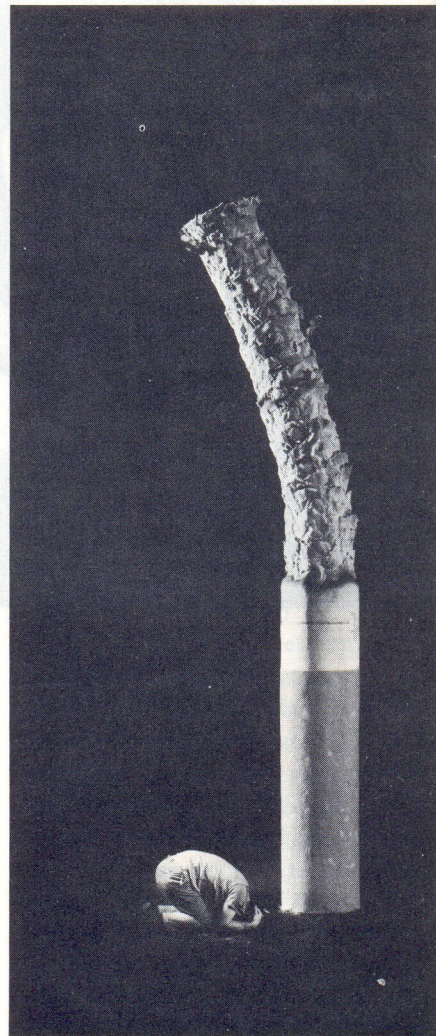
Hoeveel sigaretten zijn dat? Wat zegt het cijfer 16 miljard u? Als u al deze sigaretten achter elkaar zou leggen, zou u een ware „king size” sigaret van meer dan een miljoen kilometer lengte krijgen, die gemakkelijk van hier naar de maan en terug zou reiken.

De tabakverwerkende industrie vormt een niet onaanzienlijk onderdeel van onze nationale economie. In 1969 rookten Nederlanders 16,5 miljard sigaretten, kochten meer dan 1,3 miljard sigaren en cigarillo's, en nog eens zo'n 11,6 miljoen kg kerftabak. In geld uitgedrukt kwam dit neer op meer dan 1,750 miljoen gulden.

Chemische aspecten van tabaksrook

Men heeft zo'n 1200 verschillende chemische verbindingen in tabaksrook

In een gegeven tijdsbestek van drie jaar verrookt de gemiddelde roker z'n eigen lichaamsgevoel aan sigaretten—ongeveer 2200 pakjes! — en is aan het eind ervan een kruipende slaaf van de rookgewoonte geworden!

geïdentificeerd. Eén trekje sigarettenrook bevat 15 miljard massadeeltjes. Daaronder bevinden zich vele van de schadelijkste stoffen die de mens kent!

Hier volgt een gedeeltelijke opsomming: nicotine, pyridine, methylalcohol, ammoniak, koolmonoxyde, furfural, formaldehyde, benzpyreen, fenolen, acetone, arsenicum, zuren zoals mierzuur, zuringzuur, citroenzuur, azijnzuur, cafeïnezuur, hydrocyaanzuur.

Nicotine is één der snelwerkendste,

dodelijkste vergiften die men kent. Een dodelijke dosis is ongeveer 100 milligram — ongeveer wat één sigaar bevat. Als 500 milligram nicotine rechtstreeks in iemands bloed zou worden gespoten, zou die persoon er op slag aan overlijden!

De „teer” in tabak is uiteraard met kanker in verband gebracht. Zij is carcinogeen (kankerverwekkend). De teer wordt tijdens de verhitte van het tabaksblad gevormd. Als een mondvul rook door een zakdoek geblazen wordt, wordt een bruine, kwalijk riekende vlek zichtbaar wat de aanwezigheid van „teer” bewijst.

Een roker die ongeveer anderhalf pakje sigaretten per dag rookt, inhaleert in een jaar tijds bijna een liter tabaksteer in zijn mond, keelholte, strottehoofd en longen!

Benzpyreen is één der sterkste kankerverwekkers bij dieren die men kent. Arsenicum is een andere kankerverwekkende chemische stof die in sigaretten aangetroffen wordt. Iemand die een pakje per dag rookt, kan elk jaar door roken alleen al een hoeveelheid van 36 milligram arsenicum in zijn lichaam opnemen. Het arsenicum is afkomstig van loodarsenaat, dat als insecticide op tabaksplanten gespoten wordt.

Telkens wanneer een roker rookt, dringen deze chemicaliën zijn lichaam binnen. Eén van deze chemicaliën — collidine — wordt gebruikt voor het doden van proefdieren. Het veroorzaakt verlamming en de dood. Een andere stof — blauwzuur — kan binnen enkele minuten dodelijk zijn. Methyl-alcohol veroorzaakt eerst blindheid, en vervolgens de dood. Formaldehyde wordt door begrafenisondernemers gebruikt voor het balsemen van lijken.

Dr. A. C. Ivy van de Universiteit van Illinois heeft vastgesteld dat iemand die 10 jaar lang een pakje per dag rookt, in die tijd ZEVENENEENHALVE LITER tabaksteer inhaleert.

De gevolgen van het roken

Is roken werkelijk gevaarlijk voor de gezondheid? Als u rookt, wat gebeurt er dan met uw lichaam?

„Op basis van de CBS-gegevens kan men niet anders concluderen dan dat in 1968 13 729 mannen zijn overleden ten-

gevolge van het roken, dat wil zeggen ruim 23% van het totaal aantal in dat jaar overleden mannen. Dagelijks sterven in 1968 gemiddeld ruim 37 mannen aan de gevolgen van het roken tegenover bijna 29 mannen in 1963.” Aldus Dr. L. Meinsma in een nummer van *Medisch Contact* uit 1969.

Statistische onderzoeken van grote bevolkingsgroepen, zoals in de VS gehouden zijn, hebben steeds onveranderlijk aan het licht gebracht dat de jaarlijkse

Het onderzoek strekte zich over 42 000 Amerikaanse gezinnen uit en besloeg de periode van 2 juli 1964 tot 1 juli 1965. Het onderzoek verklaarde ook dat er onder sigarettenrokers 306 000 000 meer arbeidsdagen van beperkte activiteit voorkwamen dan onder niet-rokers.

Meer bewijsmateriaal over de gevaren voor de gezondheid als gevolg van roken was afkomstig van het Amerikaanse Ministerie van Sociale Zaken. In een

Foto: American Cancer Society

In minder dan twee maanden tijds verpakt de gemiddelde roker deze berg sigaretten, en z'n longen zijn dan bedekt met de hogelijk corrosieve teer die in het kolfje wordt getoond.

sterfte voor rokers van sigaretten duidelijk hoger ligt dan voor niet-rokers.

In één jaar oogsten de Amerikanen een extra 12 miljoen chronische ziektegevallen die te wijten waren aan het roken van sigaretten! Een rapport dat in 1966 door de U. S. Surgeon-General, Dr. Stewart, voor publicatie werd vrijgegeven, toonde aan dat roken de oorzaak van 300 000 extra hartaanvallen in de Verenigde Staten was; van één miljoen meer gevallen van chronische bronchitis of emphyseem; van bijna twee miljoen extra gevallen van sinusitis, en ruim één miljoen meer maagzweren.

rapport aan het Congres bij monde van de toenmalige minister John W. Gardner van het ministerie van Volksgezondheid, Onderwijs en Sociale Zaken was vastgesteld geworden dat:

1) Ongeveer een derde van alle sterfgevallen onder mannen tussen de 35 en 60 jaar, „oversterfte” is in die zin dat zij zich niet zo vroeg zouden hebben voorgedaan als sigarettenrokers dezelfde sterftecijfers zouden hebben als niet-rokers.

2) Er ieder jaar in de Verenigde Staten zevenenzeventig miljoen arbeidsdagen verloren gaan die niet verloren zouden zijn gegaan als rokers dezelfde

ziektcijfers zouden hebben als niet-rokers! (UPI, 12 juli, 1967).

In september 1967 deelde de U. S. Surgeon-General, Dr. Stewart, aan de *Wereldconferentie over Roken en Gezondheid* mee: „De stelling dat het roken van sigaretten gevaarlijk is voor de gezondheid van de mens, is NIET LANGER CONTROVERSIEEL. *Het is een wetenschappelijk feit.*”

Tijdens de in New York gehouden wereldconferentie luisterden afgevaardigden van 35 landen naar wereldleiders en bespraken de maatregelen die genomen zouden kunnen worden om de dreiging die het roken voor de gezondheid inhield, te bestrijden.

Eén spreker noemde het roken van tabak „de grootste door mensen in het leven geroepen EPIDEMIE in de geschiedenis der mensheid.”

De Chief Medical Officer van het Engelse Ministerie van Volksgezondheid, Sir George Bodber, deelde de conferentie mede: „Wij kunnen er zeker van zijn dat er jaarlijks in Engeland en Wales aanzienlijk meer dan 50 000 sterfgevallen het rechtstreeks gevolg zijn van sigarettenroken.”

Als deze statistieken nog niet indrukwekkend genoeg mochten zijn, luister dan eens naar deze feiten.

Volgens de Amerikaanse Public Health Service (Volksgezondheidsdienst) kan het roken van sigaretten de levensverwachting met 8 jaar verkorten. De PHS verklaarde: „... het hier overgelegde bewijsmateriaal toont aan dat de levensverwachting voor jonge mannen is afgenomen met een gemiddelde van acht jaar voor „zwarte” sigarettenrokers — zij die meer dan twee pakjes per dag roken — en een gemiddelde van vier jaar voor „lichte” sigarettenrokers — zij die minder dan een half pakje per dag roken.”

Dr. R. T. Ravenhold, directeur van de Population Service van het U. S. State Department, rapporteerde aan de Wereldconferentie dat de „oversterfte”, veroorzaakt door het gebruik van sigaretten en tabak, in wezen gelijkstaat met het aantal sterfgevallen als gevolg van ALLE infecties, auto- en andere ongevalen, suikerziekte, zelfmoord en moord. Ziekte veroorzaakt door sigaretten is thans de ALLERBELANGRIJKSTE doodsoorzaak

in de VS die voorkomen kan worden,” verklaarde hij (AP, 12 september, 1967).

De situatie in Nederland

„Hoe ernstig de situatie is, moge blijken uit het gegeven dat in Nederland in 1950 nog geen 1500 mensen aan longkanker overleden en thans jaarlijks ongeveer 5000. En de sterfte van deze ziekte stijgt nog steeds. Bij hartinfarct is het verschil tussen rokers en niet-rokers lang niet zo groot. Mannen van 45-54 jaar die meer dan 10 sigaretten per dag roken, hebben een drie keer zo hoger sterfte aan deze ziekte als de niet-rokers. . . . Al is de sterfteverhouding dus veel lager dan bij longkanker, toch is de sterfte-overmaat die hiervan het gevolg is veel groter. Dit komt omdat hartinfarct veel meer voorkomt dan longkanker. In 1967 stierven ruim 18,000 Nederlanders aan deze ziekte. Ook bij chronische bronchitis en achteruitgang van het ademvermogen (emfyseem) heeft het statistisch onderzoek uitgewezen dat roken een zeer belangrijke factor is. Voor de matige roker is het sterftecijfer voor deze ziekten ruim zes maal zo hoog als voor de niet-roker en voor de zware rokers wel ongeveer 18 maal. Het bovenstaande geeft een samenvatting van de belangrijkste feiten. Het zijn feiten die zijn komen vast te staan op grond van een groot aantal uitvoerige statistische onderzoeken, waarbij de waarnemingen bestonden uit tellingen van aantallen overledenen, en van registraties van rookgewoonten en doodsoorzaken. Er zijn geen onderzoeken bekend die met deze feiten in tegenspraak zijn, en geen deskundige vecht ze meer aan,” aldus Dr. P. J. A. van Voorst Vader en prof. dr. H. C. Hamaker in hun ingezonden brief in *Elseviers Magazine* van 14 maart 1970.

Het wordt intussen tijd dat al dit statistisch materiaal, deze feiten en waarschuwingen op hun juiste waarde worden geschat, en dat u ging beslissen wat u ermee zult gaan doen!

Gelijkluidende statistieken zouden opgesomd kunnen worden voor elk land waar sigaretten worden gerookt. De afschuwelijke — en maar al te vaak ongepubliceerde — gevolgen als onuitsprekelijk lijden en de dood, veroorzaakt

door sigarettenroken, worden ieder jaar in de geruïneerde levens van ontelbare miljoenen mensen herhaald!

Niettegenstaande de ijzingswekkende feiten en de ontelbare levens die verloren gaan, vinden de mensen van de volksgezondheidsdiensten zich vaak aan handen en voeten gebonden in hun pogingen iets aan dit probleem te doen. Zij bevinden zich tegenover een machtige vijand — een sterke en welgestelde tegenstander — en een diepgewortelde persoonlijke LUST van het vlees!

Het rapport *Smoking and Health* van 1964

Elf januari 1964 was een beslissende dag voor sigarettenrokers. Dat was de dag waarop de presidentiële commissie haar rapport onder de titel *Smoking and Health* uitbracht — een volledig gedocumenteerd, wetenschappelijk verantwoord, lijvig rapport. Het rapport ging de oorzaken na van de gestadige toename van het sigarettenroken, en vergeleek deze met de toename van diverse ziekten. De commissie had wetenschappelijk bewijsmateriaal beoordeeld dat op talrijke proeven met dieren, het observeren van duizenden patiënten, lijkschouwingen van rokers en niet-rokers en op verscheidene bevolkingsonderzoeken gebaseerd was.

Een derde wetenschappelijk rapport over roken en gezondheid, getiteld „1968 Review: *The Health Consequences of Smoking*,” werd in dat jaar door de Amerikaanse Volksgezondheidsdienst uitgegeven. Dit rapport bevatte een bespreking van de vele onderzoeken sinds 1964 op dit gebied verricht.

Wat waren de in het oog springende conclusies van deze rapporten?

Hier volgen er enkele.

Bij mannen die sigaretten roken is het sterftecijfer als gevolg van longkanker *meer dan 1000% hoger* dan dat van niet-rokers!

Roken bleek de kans op overlijden ten gevolge van chronische bronchitis en emfyseem met 600% te verhogen in vergelijking met niet-rokers.

Sigarettenrokers vertonen een sterftecijfer als gevolg van hart- en vaatziekten — de voornaamste doodsoorzaak in

(*Vervolgd op pagina 16*)

CARNAVAL, VASTEN, PASEN, HAZEN en EIERN- waar gaat dat over?

Wat is „Pasen“ eigenlijk? Heeft u zich wel eens afgevraagd waarom u in bepaalde gewoonten gelooft en waarom u ze naleeft? U zult verbaasd staan wanneer u de zuivere waarheid over Pasen hoort!

door Garner Ted Armstrong en Eugene M. Walter

ALS KINDEREN betekende het woord „Pasen“ voor de meesten van ons altijd bont gekleurde eieren van fondant in nestjes van „gras,” chocolade paashazen, en paaslammetjes uit boter.

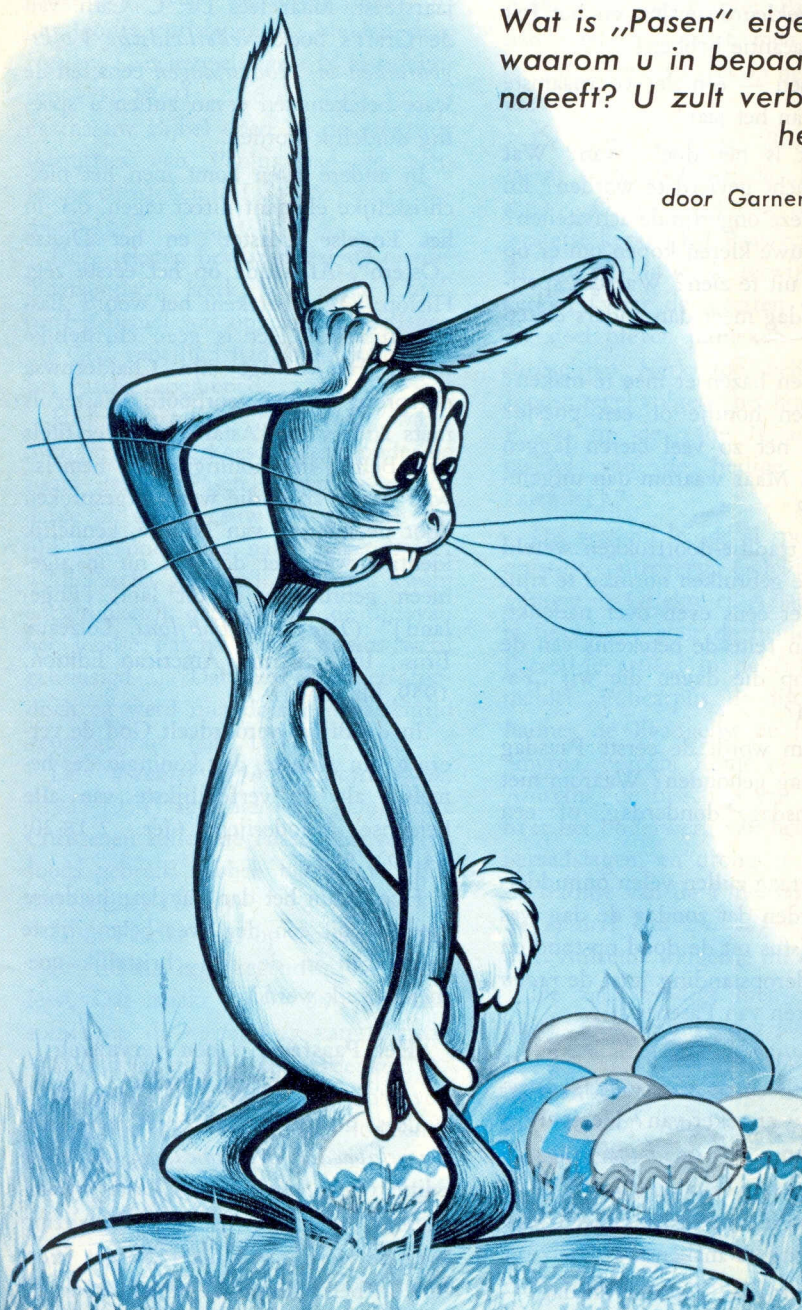
De grote mensen om ons heen schenen allemaal te denken dat het buitengewoon blangrijk was aan deze dagen speciale aandacht te besteden, en daar we normale kinderen waren die niet uitgekeken konden raken op de helder verlichte etalages met suiker-goed en chocoladebeesten, vonden we het toen waarschijnlijk geen kwaad idee.

Maar wat heeft het met Christus te maken?

Wat grote mensen doen oefent een geweldige invloed op kleine kinderen uit.

Maar Pasen werd niet door *kinderen* uitgevonden — en het is geen kinderspel!

Wat is de betekenis van deze dagen? Heeft u zich ooit bezonnen over de oorsprong van sommige vreemde gebruiken die heden ten dage door „christelijke” samenlevingen in acht worden genomen?

Wat hebben eieren nu eigenlijk met Christus en zijn opstanding te maken? Wat hebben hazen en eieren gemeen? Hazen leggen beslist géén eieren — alhoewel miljoenen kleine kinderen voorgehouden wordt te geloven dat zij dat wél doen!

En waarom de gebakken broodvormen van haantjes, eendjes, zwaantjes enz. op de palmpaas, of welke naam deze ook had, waarmee de kinderen indertijd, en nu nog wel, in sommige streken van ons land op Palmzondag mee rondliepen?

En wat was er met de woensdag aan de hand dat leidde tot het aanstippen van iemands voorhoofd met as, en wat is er werkelijk „goed” aan de VRIJDAG? En áls vrijdag de dag was waarop Christus gekruisigd werd, waarom bleef Hij dan volhouden (Matth. 12:40) dat Hij drie hele dagen en drie hele nachten in het graf zou doorbrengen?

Dat kon toch onmogelijk als Hij op zondagmorgen opgewekt werd, nietwaar?

Heidense festiviteiten

U zou letterlijk *geschokt* worden als u de wáre geschiedenis van de paashaas, de eieren of de palmpaas zou nagaan. U zou nog grotere schok ondergaan als u werkelijk de uitgesproken HEIDENSE achtergrond kende van deze festiviteiten, orgieën en losbandige braspertijen die in deze tijd met de „Vasten” gepaard gaan!

Enkele jaren geleden, toen we in Duitsland waren, maakten we het jaarlijkse carnaval in Keulen van dichtbij mee. De mensen gedroegen zich alsof zij krankzinnig waren — dronken gelal en getier langs de straten, en overal rondom ons afzichtelijke maskers, rare kostuums, idioot dansen en lawaaimakerij.

Wij vroegen aan voorbijgangers wat het allemaal te betekenen had! Eén man antwoordde vaagjes: „O, het is voor de KINDEREN!” Een ander zei dat het geen „bijzondere” betekenis had. Slechts één man onder de velen scheen te weten dat het de uitspattingen vóór de „vastentijd” waren die aan PASEN voorafging.

Wie heeft per slot van rekening een reden nodig, zo redeneert men, om naar een party te gaan?

Het is Pasen — maar waarom?

Ieder voorjaar, op een bepaalde zondagmorgen, zullen miljoenen mensen

zich klaarmaken iets ongewoons te gaan doen. Dit is een van de twee of drie keren in het jaar dat zij hun gezicht in een kerk zullen laten zien! Of misschien zou het beter zijn te zeggen dat ze door hun aanwezigheid de kerk *opluisteren*, want zij hebben zich speciaal voor deze gelegenheid nieuwe kleren aangeschaft.

Sommigen zullen, omdat de veertig dagen van hun gedeeltelijke onthouding — de vastentijd — voorbij zijn, zichzelf weer de vrije teugel laten.

En de kinderen? Die zijn gewoon verrukt van de chocolade paashazen, de netjes met gekleurde eitjes, en het feit dat ze Paasvacantie hebben!

Dit is Pasen — één der voornaamste feestdagen van het jaar!

Maar wat is het doel ervan? Wat wordt er geacht gevierd te worden? En wáárom al deze ongerijmde activiteiten? Waarom nieuwe kleren kopen om er op z'n Paasbest uit te zien? Waarom speciaal op deze dag meer dan anders eieren eten?

Wat hebben hazen er mee te maken? Waarom geen hondje of een poesje? Die kunnen net zo veel eieren leggen als een haas. Maar waarom dan uitgerekend *eieren*?

Voor een traditie-doortrokken wereld schijnen deze gebruiken normaal te zijn. Maar als u er eens even over nadenkt, wat is dan in feite de betekenis van de activiteiten op die dagen die wij „Pasen” noemen?

En waarom wordt de eerste Paasdag op een zondag gehouden? Waarom niet op een dinsdag, donderdag, of een woensdag?

Of deze vraag zullen velen onmiddellijk antwoorden dat zondag de dag was waarop Christus uit de dood opstond en dat zijn wederopstanding juist de *reden* voor het vieren van Pasen is.

Maar is dat zo?

Werd Christus op een zondag opgewekt? Bent u er zéker van? Heeft u het ooit bewezen aan de hand van de Bijbel?

En wat heeft de Paashaas met Christus' opstanding te maken?

Waar kwam de „Goede Vrijdag — Paaszondag”-traditie vandaan? Hoe heeft het zijn weg in de zich christelijk noemende kerk gevonden? Waarom

wordt het tegenwoordig in de gehele westerse wereld gevierd?

Waar het Paasfeest vandaan kwam

Geloof het of niet, maar het Paasfeest werd al duizenden jaren vóór de tijd van Christus en het begin van het christelijke tijdperk gevierd!

Het Nederlandse woord „Pasen” (van het Hebreeuwse „Pascha”), bevat als zodanig geen aanduiding dat de gebruiken die ermee in verband staan, teruggaan tot het grote heidense voorjaarsfeest. Maar lees Dr. C. Cath. van de Graft's boek *Nederlandsche Volksgebruiken bij Hoogtijdagen* eens, en de ware betekenissen ervan zullen u spoedig duidelijk worden.

In andere talen komt men het niet-christelijke element direct tegen, o.a. in het Engelse „Easter” en het Duitse „Ostern”. Afgaande op het eerste zegt Hislop: „Wat betekent het woord ‚Easter’ in feite? Het is geen christelijke naam. Het draagt zijn Chaldeeuwse oorsprong op het voorhoofd. ‚Easter’ is niets anders dan Astarte, één der titels van Beltis, de ‚koningin des hemels,’ wier naam, zoals die werd uitgesproken door de mensen van Ninevé, kennelijk identiek was met dat wat nu in algemeen gebruik is in dit land [Engeland]” (*The Two Babylons*, Loizeaux Bros., Inc., Second American Edition, 1959, blz. 103).

In de Bijbel veroordeelt God de verering van Astarte, de „koningin des hemels,” als de verfoeilijkste van alle heidense afgoderijen (Jer. 7:18-20; 44:19).

Hóe kwam het dan dat deze heidense viering ooit één der twee belangrijkste feestdagen in de zich christelijk noemende kerk werd?

Het Paasfeest is een vervalsing van Gods Pascha

Lees nu de feiten voor uzelf. De *Encyclopaedia Britannica*, in de elfde editie onder het artikel „Easter (Paasfeest)”, zegt: „Er is geen aanwijzing over de viering van het Paasfeest [Easter] in het Nieuwe Testament of in de geschriften van de apostolische vaders... De eerste christenen [de oorspronkelijke Ware Kerk van Jezus en de

apostelen] bleven de Joodse [d.w.z. Gods] feesten houden, hoewel in een nieuwe betekenis, ter herdenking van gebeurtenissen die deze feesten voorafgebeeld hadden. Zo werd het Pascha, met een nieuwe hieraan toegevoegde betekenis, namelijk die van Christus als het ware Paaslam en de eersteling uit de doden, nog steeds gevierd."

Natuurlijk! Het Pascha en al Gods Heilige Dagen werden door God ingesteld voor het uitbeelden van Gods PLAN VAN BEHOUD.

Christus, de apostelen en de nieuwtestamentische Kerk — zowel Joodse als niet-Joodse christenen — hielden deze feesten. Lees het zelf maar in Handelingen 2:1; 18:21; 20:6 en 27:9. En sla daarna uw Bijbel open bij de volgende instructies van Paulus aan de niet-Joodse christenen in I Cor. 5:7-8; 11:20-34 en 16:8.

Deze teksten bewijzen dat de nieuwtestamentische Kerk, lang nadat Christus ten hemel was opgevaren, de dagen die God geheiligd had, bleef vieren — het Pascha inbegrepen.

Hislop vermeldt: „Het feest, waarover we in de kerkgeschiedenis onder de naam Easter [Pasen] lezen, — in de derde of vierde eeuw — stond in die tijd niet onder die naam bekend. Het werd Pascha genoemd. Dat feest kwam oorspronkelijk overeen met de tijd van het Joodse Pascha toen Christus werd gekruisigd. . . . Dat feest was niet afgodisch en werd niet door een vastentijd voorafgegaan” (blz. 104).

De *Winkler Prins Encyclopedie*, (1947-1954) zegt hierover: „De oudste Christenen zullen de Paasdatum volgens Joods gebruik hebben berekend” (blz. 200, artikel *Pasen*).

Gods Pascha wees op Christus' dood.

Zet dit nu eens tegenover het Paasfeest. Dát maakt er *ten onrechte* aanspraak op de *opstanding* van Christus — niet zijn dood — te herdenken.

Wannéer sloop deze doortrapte vervalsing de zich christelijk noemende Kerk binnen?

Hoe een heidens Paasfeest „christelijk” werd

Lang voordat het christendom en de nieuwtestamentische Kerk ooit bestonden, werd het Paasfeest door de heidenen gevierd. Vanouds herdenkt het de

dood op vrijdag en de zogenaamde opstanding op zondag van Nimrod, de valse heidense zaligmaker!

Gedurende de grote afval die tijdens de tweede helft van de eerste eeuw als een storm over de nieuwtestamentische wereld woedde, werd deze heidense „Goede Vrijdag — Paaszondag”-traditie ten onrechte op de dood en opstanding van de ware Heiland, Jezus Christus, van toepassing gebracht. Het werd in een „christelijk” pakje gestoken.

Deze leer werd vooral populair in het gebied rondom Rome. Maar in Klein-Azië, waar de apostel Paulus kerken had opgericht, bleef men het nieuwtestamentische Pascha op de 14de Nisan vieren.

De *Encyclopaedia Britannica* vermeldt onder het artikel „Easter” (Pasen): „Over het algemeen hielden de westerse kerken het Paasfeest op de eerste dag van de week, terwijl de oosterse kerken [waar de meesten van degenen die deel bleven uitmaken van de ware christelijke Kerk toe behoorden] de Joodse regel volgen [het houden van het Pascha op de 14de Nisan, de eerste maand van de heilige Hebreeuwse kalender].”

Dit verschil leidde al spoedig tot een ernstige controverse. Geleidelijk aan begonnen de Griekse en Aziatische kerken te bezwijken voor de heidense traditie. Ditzelfde artikel in de *Britannica* vermeldt: „Policarpus, de discipel van Johannes de Evangelist en bisschop van Smyrna, bezocht Rome in 159 om met Anicetus, de bisschop van dat Bisdom, over het onderwerp van het Paasfeest te beraadslagen, en drong er daar op aan de traditie van de 14de dag *die hij van de apostel had ontvangen*, te handhaven. Anicetus weigerde dit echter.”

De zaak eindigt hier evenwel niet mee! „Ongeveer veertig jaar later [179 n. Chr.] werd het vraagstuk in een geheel andere geest besproken door Victor, bisschop van Rome, en Polycrates, aartsbisschop van pronconsulair Azië [het gebied van de kerken die door de apostel Paulus opgericht waren]. Die provincie was het enige deel van het christendom dat zich nog aan het Joodse [de schrijver had moeten zeggen „ware christelijke”] gebruik hield. Victor eiste dat *allen* het gebruik zoals dat in

Rome algemeen was, zouden overnemen. Hiermee weigerde Polycrates in te stemmen, en hij bracht hier vele grondige redenen tegenin, waarop Victor stappen ondernam, Polycrates en de christenen die het oosterse gebruik [d.w.z. Gods weg] bleven volgen, te excommuniceren. Hij werd echter [door andere bisschoppen] verhinderd, daadwerkelijk over te gaan tot excommunicatie . . . en de Aziatische kerken bleven ongehinderd aan hun gebruik vasthouden. We zien dat het Joodse [het ware christelijke] gebruik zich nadien van tijd tot tijd weer liet gelden, maar het overheerste nooit in grote mate.”

Het dook echter wel van tijd tot tijd weer op als een ergerlijk en lastig geschilpunt dat onenigheid in de zich christelijk noemende kerk veroorzaakte. Toen de heidense Romeinse keizer Constantijn in 325 n. Chr. het Concilie van Nicea bijeenriep, gelastte hij de bisschoppen de zaak eens voor altijd de wereld uit te helpen. Het was één van de *twee hoofdpunten* op de agenda van het Concilie.

Het Concilie bevestigt het gebruik van Rome

Ten tijde van het Concilie van Nicea waren de Syriërs en Antiochiërs de enige voorvechters van de herdenking op de 14de dag. Ze maakten niet veel kans.

„Het besluit van het Concilie luidde *eenstemmig* dat Pasen op zondag gehouden moest worden en wel op dezelfde zondag over de gehele wereld, en dat „niemand hierna nog de verblindheid der Joden mocht volgen” (*id.*).

In het geestelijk verduisterde verstand van degenen die aan het Concilie deelnamen, was alles wat bijbels was — alles wat door God geboden werd te doen — „Joods.”

De bisschoppen te Nicea hadden zo'n afschuw van alles waarvan zij dachten dat het Joods was, dat zij „besloten de Paasdag altijd op een zondag te houden, maar *nooit tegelijk met het feest van de Joden*. Als de 14de Nisan op een zondag viel, werd de Paasdag naar de volgende zondag verschoven”! (Burns, *The Council of Nicea*, blz. 46.)

„Want hoe”, verklaarde Constantijn — „zouden wij, die christenen zijn, dezelfde dag als die verdorven Joden kun-

nen houden?" (*Arian Controversy*, Gwatkin, blz. 38.)

De anti-Joodse gevoelens waren zo sterk dat er met opzet varkensvlees of ham — een gruwel voor de Joden — op het Paasfeest gegeten werd om blijk te geven van de algehele verachting voor alles wat „Joods” was. In dit geval bleek de „Joodse” wijze toevallig ook *Gods* wijze te zijn, zoals die in de Bijbel geopenbaard is.

Zodoende veroordeelde het Concilie van Nicea — dat door de wereld als één der grootste mijlpalen van het christendom beschouwd wordt — de viering van het nieuwtestamentische Pascha, één van *Gods heiligste herdenkingsdagen*, zonder zelfs ook maar in de Bijbel te kijken! En met „geweld en bloedvergieven” — zoals de geschiedenis aantoonde (Hislop, blz. 107) — werden de mensen gedwongen het heidense Paasfeest in plaats van het Pascha te houden.

Wanneer werd Christus opgewekt?

Hoe schokkend het ook moge zijn, óf de „Goede Vrijdag — Paaszon­dag”-traditie is een *fabel* — óf u hebt *geen Heiland!* Jezus gaf maar *één teken* om te bewijzen dat Hij de Messias was. Dat teken was de *tijdsduur dat Hij dood en begraven zou zijn*.

Let op Jezus' eigen woorden betreffende dit enige teken dat zijn Messiaschap zou bewijzen:

„Een boos en overspelig geslacht verlangte een teken; maar het zal geen teken ontvangen dan het teken van Jona, de profeet. Want gelijk Jona drie dagen en drie nachten in de buik van het zeemonster was, zo zal de Zoon des mensen in het hart de aarde zijn, drie dagen en drie nachten” (Matth. 12:39-40).

Meende Christus wat Hij zei? *Verwachte* Hij werkelijk drie dagen en drie nachten lang — een volle 72 uur — in de aarde begraven te zijn?

Let op Marcus 8:31: „En Hij begon hen te leren, dat de Zoon des mensen veel moest lijden en verworpen worden door de oudsten, en de overpriesters en de schriftgeleerden, en gedood worden en *na drie dagen* opstaan.”

Zag u dat? Jezus zei *niet* „na anderhalve dag”. Hij zei „*na DRIE DAGEN*”.

Denk nu eens na! Als Jezus laat op „Goede Vrijdag” gekruisigd en begraven werd, dan zou het *na één dag* zaterdagavond zijn, na *twéé* dagen zou het zondagavond zijn en na drie dagen zou het maandagavond zijn.

Maar Jezus stond veel eerder dan maandagavond op! Of Hij werd niet op „Goede Vrijdag” gekruisigd, óf Hij vervulde zijn teken niet en is daarom een bedrieger, en niet de Messias!

Vervulde Jezus zijn teken? In Mattheüs 28:6 lezen we wat de engel bij het graf zei: „Hij [Jezus] is hier niet; want Hij is opgewekt, gelijk Hij gezegd heeft”! Jezus vervulde zijn teken wél! Hij is de Heiland! Dan kan Hij ook niet op „Goede Vrijdag” gekruisigd zijn!

Op welke dag was de kruisiging?

Jezus werd kort vóór zonsondergang op de dag van de kruisiging begraven (Lucas 23:53-54). Aangezien Jezus zei dat Hij „op de derde dag” na zijn kruisiging zou opstaan, ligt het voor de hand dat de opstanding precies na de voltooiing van de derde dag volgend op zijn begrafen­is moet hebben plaatsgevonden. Dat moment zou *drie dagen later vlak vóór zonsondergang* zijn.

Toen de vrouwen zondagsmorgens vroeg bij het graf kwamen, *was Jezus al opgestaan!* De engel zei: „Hij is opgewekt, Hij is hier niet” (Marcus 16:6). Hij was zondagsmorgens niet in de graftombe. Daarom kon Jezus onmogelijk later dan vlak voor zonsondergang op zaterdagnamiddag — drie dagen na zijn begrafen­is — opgestaan zijn.

Waarom kort voor zonsondergang op zaterdag? Nogal voor de hand liggend: als Christus op zondagsmorgen al was opgestaan, en er niet was — en als Hij méénde wat Hij duidelijk over de tijdsduur die Hij in het graf zou doorbrengen, gezegd had, en als Hij, zoals de Bijbels duidelijk zegt, kort vóór een zonsondergang begraven werd, dan was de dichtstbijzijnde zonsondergang die aan de vroege duisternis voor het aanbreken van de zondagsmorgen voorafging, de voorgaande late zaterdagnamiddag!

Christus zei dat Hij *DRIE DAGEN EN DRIE NACHTEN* lang in het graf zou

HOE UW ABONNEMENT OP DE ECHTE WAARHEID BETAALD IS

Zo velen vragen: „HOE komt het dat mijn abonnement al betaald is? WAAROM kan ik dat zelf niet betalen? HOE kunt u een tijdschrift van zo'n kwaliteit uitgeven, zonder enige advertentie-inkomsten?”

Het antwoord is verbazingwekkend, maar toch zó eenvoudig! De ECHTE WAARHEID is volkomen uniek. Uw reeds betaald abonnement is daar slechts een voorbeeld van. Dit tijdschrift geeft u INZICHT in de zich snel wijzigende toestanden in deze wereld — de sociale kwesties, onze gezinsproblemen en uw persoonlijke vraagstukken. Wij geven u de *betekenis* en het *doel* van het menselijk bestaan.

Andere nieuwsmidia rapporteren vaak alleen maar het nieuws en de vele toestanden in deze wereld. De ECHTE WAARHEID geeft u evenwel het *hoe* en het *waarom* en hoe de praktische oplossingen er uit zullen zien!

De moderne wetenschap heeft zich uitgegeven als de „Messias”, die de wereld van haar problemen zou verlossen. In tien jaar tijds is de wetenschappelijke kennis *verdubbeld* — maar in die zelfde tijd hebben de *wereldproblemen* daar gelijke tred mee gehouden!

Het communisme kwam naar voren met de leus: „Anderen hebben aangetoond hoe [slecht het met] de wereld is; we moeten daarom de wereld veranderen!” (Karl Marx.) Vandaag — na vijftig jaar communisme — kunt u het resultaat zien in het verschil tussen Oost- en West-Berlijn!

Wetenschap, technologie, communisme en fascisme hebben bewezen valse verlossers te zijn! Alles wat de mensen tot dusverre geprobeerd hebben, heeft deze vraagstukken niet op kunnen lossen. Zij kennen de WEG niet die naar *VREDE* leidt — zelfs de ZIN VAN HET LEVEN kennen zij niet.

De redacteuren van De ECHTE WAARHEID hebben het daarom gewaagd — zonder zich hiervoor te verontschuldigen — om naar *die Bron* te gaan, die de *antwoorden* geeft en met onfeilbare zekerheid de *oplossingen* aan de hand doet. Ongeveer een derde ervan bestaat uit toekomstvoorspellingen die, naar het schijnt, door geleerden, godsdienstige organisaties, regeringen en opvoedkundigen volkomen over het hoofd zijn gezien. Toch hebben de gebeurtenissen van de afgelopen 2500 jaar bewezen dat deze voorspellingen *volkomen betrouwbaar* waren!

Men weet eenvoudig niet dat we ons voor een bepaald doel hier op aarde bevinden en dat dit onbegrepen Boek in feite de Handleiding is, waarin onze Schepper het doel van ons bestaan uiteenzet! Het heeft te maken met de huidige wereldsituatie. Maar het slaat niet alleen op deze tijd — de voorspellingen verschaffen ons ook een blik in de toekomst! Er bestaat *geen andere Bron* waardoor we de tijd waarin we nú leven beter kunnen begrijpen! En de Auteur van deze Bron zegt: „Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet.”

Wij geven u de zuivere waarheid! Ze is onbetaalbaar — we kunnen er eenvoudig niets voor vragen. Dat is ons beleid. Een naar verhouding klein aantal medewerkers heeft zich vrijwillig bij ons aangesloten om dit unieke beleid mogelijk te maken. Wij, en zij, danken u uit de grond van ons hart dat u het ons mogelijk maakt, u te dienen. Het is werkelijk „meer gezegend te geven dan te ontvangen.” Dank u wel dat u ons dit plezier gunt!

zijn! Kunnen we dan van dat tijdstip in die week terugtellen om te zien wanneer Hij begraven werd?

Drie dagen vóór zaterdag betekent dat de kruisiging op woensdag viel! Die woensdag was een voorbereidingsdag — een voorbereidingsdag waarvoor? Voor het jaarlijkse Feest der Ongezuurde Broden. De eerste dag van het Feest der Ongezuurde Broden is altijd een *jaarlijkse sabbat*. Donderdag in dat jaar was dus een jaarlijkse sabbat.

Opdat wij zouden weten dat *die sabbat* die op de kruisiging volgde niet de wekelijkse sabbat was, werd Johannes geïnspireerd te schrijven dat de dag van die sabbat „groot” was (Joh. 19:31). De Willibrord vertaling geeft het weer als: „het was bovendien een GROTE SABBAT”. Volgens Joods gebruik betekent deze uitdrukking een jaarlijkse sabbat of Heilige Dag die op om het even welke dag van de week kan vallen.

Kijk nu nog eens in uw Bijbel.

Marcus neemt het verhaal van Johannes op door eraan toe te voegen dat ná *die sabbat* — de grote sabbat van de eerste dag van het Feest der Ongezuurde Broden — de vrouwen geurige specerijen kochten voor het balsemen van Jezus' lichaam (Marcus 16:1). Het kopen van deze specerijen had niet op donderdag, de jaarlijkse sabbat, kunnen plaatsvinden. Het moest op de volgende dag, vrijdag, gedaan worden.

Nadat zij op vrijdag deze specerijen gekocht en bereid hadden, rustten de vrouwen „op de sabbat naar het gebod” (Lucas 23:56). Dit was een *andere* dag — de *wekelijkse* sabbat, de zevende dag van de week. Op die dag — tegen het einde ervan — werd Jezus uit de dood opgewekt, precies drie dagen en drie nachten nadat Hij in het graf gelegd was.

Kan het duidelijker?

Uw Bijbel *bewijst* dat de opstanding niet op zondag plaatsvond. De kruisiging was niet op vrijdag. Integendeel, Christus stierf tegen zonsondergang op *woensdag* en werd tegen zonsondergang op *zaterdag* opgewekt, drie dagen en drie nachten later. (Dit wordt allemaal in grotere details uiteengezet in ons boekje *De opstanding was niet op Zondag!* Schrijf erom. Vraag ons ook om een ander boekje dat hiermee in ver-

band staat, n.l. „*Welke dag is de CHRISTELIJKE Sabbat?*” Beide zijn gratis.)

Maakt het enig verschil uit?

Sommigen zullen zeggen: „Ja, ik weet dat Pasen van heidense oorsprong is, en ik kan duidelijk zien dat Christus niet op een zondag werd opgewekt. Maar zolang wij Pasen maar in een christelijke geest houden als een soort herinnering aan Christus' opstanding, wat voor verschil maakt het dan uit? Per slot van rekening — opgeacht de betekenis van de dag, of de verschillende gebruiken die ermee gepaard gaan, *doen we het toch ter herdenking van Christus' opstanding, nietwaar?*”

U bent abuis — niet die van de Christus van de Bijbel!

En het antwoord is — het maakt geen enkel verschil uit indien er geen *LEVENDE* Christus is, en indien de Bijbel *NIET* het Woord van God is, en indien er geen God bestaat!

Persoonlijk

van Herbert W. Armstrong

(Vervolg van pagina 2)

godsdiensten bestonden. Hij antwoordde me dat ze helemaal niet zo verschillend waren en dat ze allemaal dezelfde oorsprong hebben. Dat is waar! De godsdiensten van deze wereld gaan terug tot de vrouw van Nimrod. Ik vroeg hem of hij en de Hindoes geloofden in een soevereine Schepper, God. Hij antwoordde: „Ja, natuurlijk, maar niemand heeft Hem ooit gezien en we kunnen niets over Hem te weten komen, en daarom móeten we wel mindere goden hebben. We moeten kunnen aanbidden wat we kunnen zien — en daarom hebben we afbeeldingen [afgodsbeelden] nodig.”

Is het niet zo? Toen onze eerste ouders hun Schepper en de door Hem geopenbaarde kennis verworpen verbraken zij het contact met Hem. En zodoende aanbidden sommige mensen afgodsbeelden die zij zelf gemaakt hebben. En door intellectuele ijdelheid verwerpen of negeren diegenen die hoger onderwijs genoten hebben het bestaan van God geheel en al. Zij zijn blind voor de

Want als er geen God bestaat, en we vrijgelaten worden uit te zoeken en te kiezen wat ons in *ONZE EIGEN* godsdienst het best aanstaat — *laten we er dan met het grootste enthousiasme mee doorgaan! Maar laten we tenminste het kind bij zijn naam noemen — en beseffen wat de WARE betekenis is van de symbolen die we gebruiken.*

Aangezien er echter wél een God bestaat — en Jezus Christus *WERKELIJK* uit zijn graf opstond, *maakt het wel degelijk een geweldig verschil uit — voor CHRISTUS!*

Met geen enkel woord wordt er in de Bijbel gerept dat wij de Paasdagen moeten vieren. In plaats daarvan zegt God met donderende stem: „Leert de weg der heidenen *NIET*” (Jer. 10:2, *Statenvertaling*). En elke encyclopedie zal u vertellen dat Pasen een *heidens* feest is dat tot een tijd lang vóór het christendom teruggaat.

Gaat u God gehoorzamen? De keuze is nu aan u. □

ORZAAK van het kwaad in deze wereld.

Ook vroegen we, toen we koeien en ossen zo maar door de straten zagen dwalen, van wie ze hoorden, en hoe elke eigenaar kon weten welke van hem waren.

„O,” antwoordde onze chauffeur, „De eigenaars weten waarschijnlijk niet welke van hen zijn. Maar dat maakt niets uit. Elke koe weet wel wie haar eigenaar is.”

Inderdaad! Ik moest denken aan het vers waarin Jesaja de woorden van God aanhaalt: „Een rund kent zijn eigenaar en een ezel de krib van zijn meester, maar Israël heeft geen begrip, mijn volk... [is een] gebroed van boosdoeners... zij hebben de Heer verlaten... zich achterwaarts gewend.” De gehele mensheid heeft God verlaten en Hem de rug toegekeerd. Zij verkoos zélf de kennis van wat goed en kwaad is voort te brengen. En zo heeft veel van wat goed *schijnt* te zijn, enkel *KWAAD* voortgebracht! En zij werden een „gebroed van boosdoeners.”

As Gods onzichtbare en onverbidde-lijke geestelijke Wet, die in principe in de Tien Geboden samengevat wordt, de *ORZAAK* van alle goed is, dan is de overtreding van deze *WEG* de *ORZAAK*

van al het kwaad in de wereld. De mens weigert dit in te zien. Hij verwerpt DIE WEG en beslist zelf wat hij GOED wenst te noemen, en schijnt er nooit achter te komen waarom het slechte resultaten tot gevolg heeft.

En zo hebben sommigen hun denkvermogen verwaarloosd en hebben zij zich „achterwaarts gewend” in onwetendheid, analfabetisme en armoede. Anderen hebben hun verstand wél gebruikt en geprobeerd hun eigen bron van kennis aan te leggen, terwijl zij de openbaring van *fundamentele* waarheid verwierpen. Zij hebben een schat aan kennis vergaard die *geen* vrede of geluk voortgebracht heeft. Tijdens het laatste decennium *verdubbelde de kennis* — vooral op het gebied der technologie, wetenschap en geneeskunde. Niettemin hebben zich gedurende dezelfde periode ook DE PROBLEMEN VERDUBBELD!!

De ontmoeting met President Giri

Nu weer terug naar mijn bezoek aan India. We vlogen, zoals door Dr. Singh geregeld was, naar Bangalore, en landden op een militair vliegveld, waar we werden opgewacht door adjudanten van de president, en twee auto's waarop de presidentiële vlag prijkte. De heer Rader, de heer Gotoh en ikzelf werden naar de ambtswoning van de gouverneur van deze staat gebracht. Leden van zijn huishoudelijke staf groetten ons toen we langs lange gangen naar een groot kantoor geleid werden.

Zijne Excellentie president V. V. Giri zat op een canapé. Hij stond op met een warme, vriendelijke glimlach, en gaf eerst mij en daarna de anderen een stevige hand. Met een gebaar nodigde hij me uit, naast hem op de canapé te komen zitten, en de anderen op stoelen plaats te nemen. Ik overhandigde hem het geschenk dat we voor hem meegebracht hadden. Ik gaf hem ook een exemplaar van het laatste jaarboek van ons college, *The ENVOY*, evenals een beknopte uiteenzetting getiteld *This is Ambassador College*.

„Het is prijzenswaardig dat u zich de moeite heeft getroost langs zo'n omweg naar deze conferentie te komen,” zei hij.

Na enige ogenblikken van lichte on-

gedwongen conversatie gaf de President ons een korte schets van zijn levenservaringen. Hij verspilde geen tijd met ceremoniële aspecten, maar in enkele minuten tijds schetste hij voor mij de *werkelijke* man die de functie van president van India bekleedt. De meeste mensen zien iemand is zo'n hoge positie alleen maar op de televisie, maar dat geeft zelden een juist beeld van de man zoals hij werkelijk is. In een half uur tijd leerde ik die man kennen zoals hij werkelijk is!

Hier zijn enkele van de hoogtepunten:

Toen hij nog een jonge man was, verkoos hij te Dublin te studeren in plaats van in Engeland omdat de Ieren, net zoals India, voor hun onafhankelijkheid aan het vechten waren. Hij legde zo veel leiderschap aan de dag, en kwam zo sterk voor zijn overtuigingen naar voren, dat de Britten hem het land uitzetten. Toen vatte hij het plan op zijn studies aan de Universiteit van Pennsylvania voort te zetten. Maar de Britten oefenden een zodanige druk op de universiteit jegens hem uit dat zij hem niet wilden aannemen.

Terwijl hij sprak werd het me duidelijk dat hij een man van principes en sterke overtuigingen was, die liever bereid was te strijden en zelfs tien jaar in de gevangenis door te brengen, niet als een misdadiger, maar als een politieke gevangene, dan de principes waarin hij geloofde te verloochenen. Later, als Minister van Arbeid, trad hij zelfs af om een kwestie van principe.

Hij trok zich later nog eens om dezelfde reden uit de leidende Congrespartij terug. Vervolgens stelde hij zich als onafhankelijke kandidaat voor het presidentschap — en werd gekozen!

„En nu, na al deze strijd, ben ik president van India!”, besloot hij, niet op pochende toon, maar nederig, en met een glimlach. Hij heeft een flink postuur, en is een bijzonder energiek, opmerkzaam, positief en verstandig man, maar niettemin warm en vriendelijk.

Voor we afscheid namen zei hij: „En nu heb ik iets wat ik u zou willen aanbieden!” Eén van zijn adjudanten bracht een plat pakje, in geschenkverpakking. Hij vroeg me het te openen.

Het was een grote foto van hemzelf, in een zilveren lijst, voorzien van zijn autogram en het officiële presidentiële wapen bovenaan in de omlijsting gegraveerd.

Impulsief zei ik: „Meneer de president, u had me met niets anders zoveel genoeg kunnen doen.”

Ik nodigde de president uit voor een bezoek aan het Ambassador College in Pasadena tijdens zijn volgende bezoek aan de Verenigde Staten. Hij beloofde dat hij dit zou doen, en zei dat hij verlangend uitzag naar ons volgend bezoek aan India. [Dit vond inmiddels in december van het vorig jaar plaats.] Zijn handdruk die hij ons bij het afscheid gaf, was stevig en warm. Ons bezoek had maar 35 minuten geduurd, maar we hebben elkander leren kennen, en ik heb het gevoel dat er een ware en persoonlijke vriendschap ontstaan is.

Ik ben ervan overtuigd dat ons nog vele belangrijke ontmoetingen en ervaringen te wachten staan op onze wereldreis. Hierover zal ik u in mijn volgende persoonlijke gesprek meer vertellen. □

ROKEN

(Vervolg van pagina 10)

de Verenigde Staten — dat 70% hoger ligt dan dat van niet-rokers.

Het Hammond-Horn-onderzoek

Zes jaar lang, in het begin van de jaren vijftig, vond onder leiding van Dr. E. Cuyler Hammond en Dr. Daniel Horn een massaal onderzoek plaats ten behoeve van het Amerikaanse Kankergenootschap. Het onderzoek strekte zich over 188 000 Amerikaanse mannen uit. Ruim 22 000 wetenschappelijke onderzoekers van het Kankergenootschap namen deel aan de kolossale taak van het verzamelen en het verifiëren van de berg statistische gegevens.

Uit de massa materiaal brachten Dr. Hammond en Dr. Horn enkele verbazingwekkende feiten en cijfers naar voren, die leidden tot de onomstotelijke gevolgtrekking dat:

- 1) ELKE VORM VAN ROKEN HET LEVEN VERKORT;
- 2) Het roken van sigaretten het le-

ven MEER verkort dan enige andere vorm van roken;

3) Hoe meer sigaretten iemand rookt, des te GROTERE KANS op een vroegtijdig overlijden hij loopt!

De conclusies van het onderzoek werden voorgelegd aan een versteld publiek van medici tijdens de conventie van het Amerikaanse Geneeskundig Genootschap in 1957.

De meest dramatische correlatie die het onderzoek aantoonde, was dat tussen roken en sterfte wegens kanker en hartziekten, de twee meest gevreesde doodsoorzaken van vandaag.

De conclusies van het Hammond-Horn-onderzoek sloegen bij het Amerikaanse publiek als een bom in. Zij lieten zien dat de sterftcijfers van alle oorzaken tezamen voor sigarettenrokers 68% hoger zijn dan voor niet-rokers. Het sterftcijfer van hen die minder dan een half pakje per dag roken was 34% hoger; voor degenen die een half tot één pakje per dag roken, 70% hoger; voor rokers van één tot twee pakjes per dag 96% hoger; voor rokers van twee of meer pakjes per dag, 123% hoger dan voor niet-rokers.

Maar hoe staat het met specifieke ziekten?

Longkanker: Over de hele linie waren de sterfgevallen 11 maal hoger onder rokers dan onder niet-rokers. Maar rokers van twee pakjes per dag liepen 20 keer zoveel kans op longkanker dan niet-rokers. Zelfs mannen die minder dan 10 sigaretten per dag rookten, vergrootten hun kans op longkanker 5 maal!

Hartziekten: Het roken van sigaretten vergroot iemands kans aan een hartaanval te overlijden met 50% — en het risico van een hartaanval met dodelijke afloop steeg naar gelang het sigarettenverbruik toenam. Terwijl zij die een half pakje per dag of minder rookten 29% meer sterfgevallen als gevolg van een hartaanval te zien gaven, hadden zij die meer dan twee pakjes per dag rookten, 141% meer hartaanvallen!

Maagzweren: Rokers vertoonden een sterfte aan zweren aan de twaalfvingerige darm die 116% hoger was dan die van niet-rokers. Er waren 51 sterfgevallen ten gevolge van maagzweren onder rokers, maar geen onder niet-rokers.

Andere ziekten: Het sterftcijfer van rokers was 93% hoger dan dat van niet-rokers voor levercirrose; 50% hoger voor kanker aan de alvelesklier; 58% hoger voor kanker aan de nieren; 61%

hoger voor maagkanker, 75% hoger voor kanker aan de prostaat; 117% hoger voor kanker aan de blaas; 352% hoger voor kanker aan de lever- en galblaas.

Maar de SLOTSENSATIE die het Hammond-Horn-rapport opleverde, was het opvallende feit dat wanneer men met roken ophield, het sterftcijfer OP DRASTISCHE WIJZE DAALDE! Lichte rokers die tien jaar daarvoor het roken opgegeven hadden, gaven een sterftcijfer te zien dat bijna even laag was als dat voor niet-rokers. Zelfs zware rokers die het roken opgegeven hadden, vertoonden een sterftcijfer dat slechts de HELFT was van hen die doorgingen met roken!

De waarheid moet nu wel duidelijk zijn. Roken IS gevaarlijk voor de gezondheid — maar als iemand met roken ophoudt, stijgen zijn kansen om een ziekte te ontlopen op bijna wonderbaarlijke wijze!

„Heb je dit weleens gedaan?“

De sigarettenadvertenties in tijdschriften vertonen strijk en zet vredige landschappen, snelle sportwagens en jonge, gezonde mensen die haasje-over langs de Rijn spelen, of door de straten van een Zuiderzee-stadje dwalen, tevreden de een of andere sigaret rokend. Maar dit is slechts één kant van de medaille.

Heb je dit weleens gedaan? Bezoek de kankerafdeling van het plaatselijk ziekenhuis eens, waar rokers liggen die geopereerd zijn voor het verwijderen van hun keel, mond, tong, kaak, kin, neus, farynx . . .

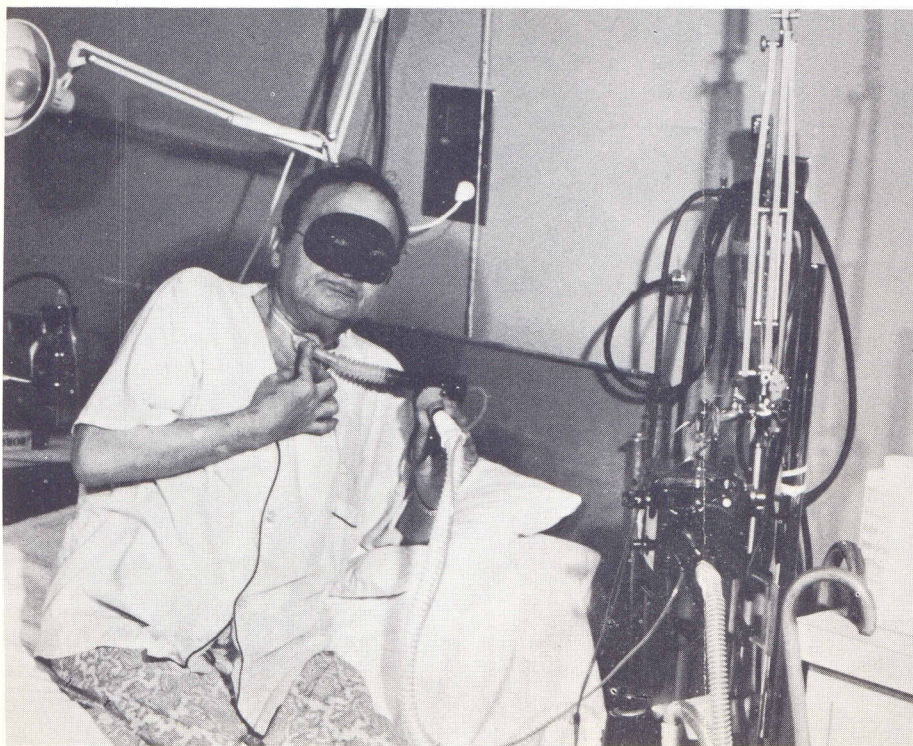
Deze armzalige wrakken hebben een hoge prijs voor hun rookgewoonte betaald. Maar vreemd genoeg gaan velen van hen door met roken en blijven trouw hun merk X of merk Y paffen.

Als u een roker bent, en met roken wilt ophouden, maar het niet heeft klaargespeeld de moed en wilskracht ervoor op te brengen, breek er eens enkele uren tussenuit en bezoek het plaatselijk ziekenhuis, en speciaal de kankerafdeling. Misschien zal de ellendige aanblik de laatste extra prikkel en aansporing zijn die u nodig heeft om het roken NU op te geven — voordat u aan de beurt bent! □

(wordt voortgezet)

„Ga mee naar het land van prairies, paarden en wijde velden vol gouden tabak . . .“ ————— sorry, — verkeerde foto.

Foto: Ambassador College

IN DIT NUMMER

★ **PERSOONLIJK**

Had u ook gedacht, afgaande op onjuiste beschrijvingen van India, dat de meeste Indiërs analfabeet waren? India kent vandaag kosteloos en verplicht onderwijs tot de leeftijd van 14 jaar. De heer Armstrong schrijft in zijn hoofdartikel over de snelle vooruitgang die in de modernisering van dit land gemaakt is, en over zijn persoonlijk onderhoud met de president van India. Zie pagina 1.

★ **CHINA — „EEN PAPIEREN DRAAK“?**

Communistisch China wordt reeds lang door velen als het grootste gevaar in Zuidoost-Azië beschouwd. China wordt voorgesteld alsof het op de loer ligt dit gedeelte van de aardbol te verslinden zodra de Westerse machten zich uit Vietnam terugtrekken. Hoe ernstig is die bedreiging eigenlijk? Zie pagina 3.

★ **DE SIGARET — SYNONIEM MET DE DOOD?**

Is roken gevaarlijk voor uw gezondheid? Hoe groot is uw kans, longkanker of een hartkwaal op te lopen als u rookt? Het wordt tijd dat u de antwoorden leert kennen — zij zouden voor u het verschil tussen leven en DOOD kunnen uitmaken! Zie pagina 7.

★ **CARNIVAL, VASTEN, PASEN, HAZEN EN EIEREN — WAAR GAAT DAT OVER?**

Wat is Pasen eigenlijk? Heeft u zich wel eens afgevraagd waarom u in bepaalde gewoonten gelooft en waarom u ze naleeft? U zult verbaasd staan wanneer u de zuivere waarheid over Pasen hoort! Zie pagina 11.